

SKAUTŲ LAIDAS

1959 m. kovo mėn., Nr. 3

SKAUTU AIDAN

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis ● Oficialus Lietuvos Skautų Sąjungos organas ● Leidžia LSS Tarybos Pirmija ● Leidimą tvarko LSB Vadija ● Vyr. redaktorius v.s. Č. Senkevičius ● Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė ● Brolijos redaktorius jūr.s. B. Stundžia ● Ilustratorius s.v. v.sl. V. Girmius ● Adresas: Č. Senkevičius, 788 Windermere Ave., Toronto 9, Ont. Canada, tel. RO.2-0549 ● Administracija: s. L. Eimantas, 310 Emery St., London, Ont. Canada ● Ekspedicija: s.v.v.sl. J. Karasiejus ● Prenumerata metams \$3.00 (Kanados), pusei metų \$1.50 ● Smulkūs skelbimai iki 20 žodžių \$1.00 ● Spausdina TIME PRESS, 186A Wallace Ave., Toronto 4, Ont., Canada, tel. LE.2-2259.
Lithuanian Boy- and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 788 Windermere Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

1959 M. "SK. AIDO" GARBĖS PRENUMERATORIAI

1. Gerardas Juškėnas, Cleveland, Ohio
2. Zigmąs Jankus, "
3. Vladas Bacevičius, "
4. V. Šenbergas, "
5. Jonas Tumosa, Toronto, Ont.
6. Dr. J. Yčas, "
7. Dr. A. Kaveckas, London, Ont.

ATSIŪSTA
paminėti

Viršelis V. Girmiaus

PADEKA

"Sk. Aidui" paremti (kartu su atnaujinta prenumerata) aukojo:

A. Jagutienė - Chicago	\$0.84
Br. Ūsas,	"	0.84
Alg. Rimas,	"	0.86
E. Vilkas,	"	0.86
O. Zailskienė,	"	0.86
J. Pečiūrienė, Ann Arbor	..	0.59
R. Griškėlis, Detroit	0.53
Z. Rumša, Chicago	1.88

JAUNIEJI DAIGELIAI, J. Narūnės eilėraščių vaikams rinkinys, aprobuotas Švietimo Tarybos, įvedamasis žodis Dr. Ant. Šerkšno, 56 psl. eilėraščių rinkinys padalytas į dvi dalis: pirmoji ir antroji dalis skiriama mūsų mažiesiems, trečioji dalis - mokyklinio amžiaus vaikams. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas. Spaudė "Draugo" spaustuvė. Leidinys skoningas ir mielas į rankas paimti. Originalus iliustravimas. Didžiąją iliustracijų dalį sudaro vaikų gyvenimo bei Lietuvos vaizdų tinkamai parinktos nuotraukos. Knyga labai rekomenduotina mūsų atžalynui. Kaina \$1.30. Pardavinėjama "Drauge", "Marginuose" ir p. Karvelio prekyboje, Čikagoje.

Šv. Kazimiero, mūsų Patrono, šventės proga ir Prisikėlimo šviesiąją krikščionybės dieną švenčiant, seses ir brolius, einančius skautybės keliu, linkėdami tobulėti, džiaugtis ir budėti, sveikina

LSS-gos Tarybos Pirmija
LSS Seserijos ir Brolijos Vadijos

BUS PRANEŠA, KAD LIETUVIAI SKAUTAI YRA PAKVIESTI DALYVAUTI PASAULINĖJE SKAUTŲ DŽIAMBORĖJE FILIPINUOSE, Š.M. LIEPOS MĖN.

17 - 26 D.D.

Pažinti, jausti ir būti

Vieną kartą didelis vaikų būrys susitarė žaisti. Energingai buvo griebtasi darbo. Iš surastų kažkur plonos skardos atpiovų kiekvienas berniukas pasidirbo kardą, kuris blizgėjo prieš saulę kaip tikras; iš raudono popierio išsikirpo ir susiklijavo aukštas kepures, išsipynė virvučių dirželius, išsilankstė iš vielos šautuvus ir pentinus. Kai visi apranga buvo patenkinti, tada jie nuėjo į pamiškę, iš šakų pasistatė lapinę, surinkta.s akmenėliais ją aptvėrė, papuošė laukų gėlėmis ir, lyg iš miego pabudę, vienu kartu visi sušuko:

— Bet kas gi mes esame?!

— Mes kareiviai, — atšovė vienas berniukas, gėrėdamasis savo "kardu".

— Ne, mes policininkai, — nesutiko antras dėl savo aukštos kepures.

— Nei kareiviai, nei policininkai, — ginčyjosi trečias, — mes geriau būkim plėšikai, ir kiekvieną grobį tempsime į šitą lapinę, kad niekas nerastų.

Ginčyjosi vaikai. Kiekvienas turėjo vis kitokią nuomonę ir, niekaip susitarti nebegalėjo. Nusiminę jie, slūgo nuotaika.

— Et, geriau eikime kiekvienas į savo kiemą žaisti, — pasiūlė kažkas.

Sviesaus Prisikėlimo ryto belaukiant. Torontas.
Nuotr. St. Dabkaus.

Ir jie jau buvo besiskirstą namo, kai iš miško, lazdele pasiramščiuodamas, išėjo žilas senelis. Pamatęs keistai apsirergusius vaikus, jis jiems tarė:

— Nebėkite, palaukite! Aš noriu pasižiūrėti, kaip jūs žaisti mokat. Ar tai jūs kareiviais žaidžiate?...

— Mes nežinom, mes nesusitariam! — šaukė nusivylę vaikai.

Nustebo pakeleivingas senelis:

— Prieš pradėdami žaisti, — aiškino jis, — jūs turite susitarti, kuo norite

Džiaugiamės

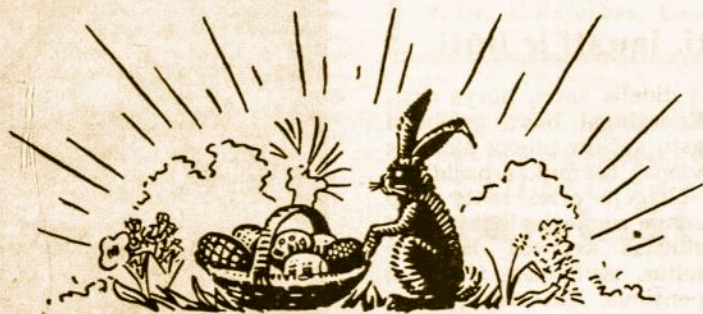
PRISIKĖLIMO šventę ir sveikinam visus.

SKAUTŲ AIDAS.

4
VELYKOS
D. NAURAGYTĖ

„Velykos, Velykos!“ prabilo laukai,
pilni jau gėlių pirmutinių.
„Velykos!“ pragydo linksmi vyčiai,
mirgėdami saulės žydrinėj.

„Velykos!“ čiurlena upelis sraunus,
kalbėdams mažai plaštakėlei.
„Velykos!“ man šnabžda vėjelis laukų.
Tai Kristus šiandien prisikėlė!

ZUIKIS PUIKIS

VYTĖ NEMUNĖLIS

Kas ten bėga? — Zuikis Puikis.
Ką jis neša? — Margučius.
O iš kur? — Iš tėviškėlės.
O pas ką — Pas vaikučius.

Zuiki Puiki, — gero vėjo!
Adresų ar daug turi?
— Ne, nė viens neišbyrėjo:
tūkstantėliai keturi.

Šimtas Vytų suraitytų,
Algių stalgių — trys šimtai.
— O Rimukų kiek šimtukų?
— Keturi, sakau rimtai.

Rimą, Rimvydą ir Romą
vis vadina Rimuku,
o aš juos visus pažįstu,
aš pas juos visus suku.

būti, nes kitaip visos jūsų pastangos
niekais nueis...

Klausėsi vaikai, senelį pievoje apse-
dę. O tas pasakojo, pasakojo...

Pasiklausykime ir mes, ką tas sene-
lis vaikams sakė:

— Vaikučiai, vaikučiai, aš sakau jums
šventą teisybę: jums neužtenka nešioti
aukštas kepurės ir barškinti pentiniais.
Graziai jūs atrodote, bet nežinote net
kaip savo žaidimo pradėti ir dėl to susi-
pykote. Pirmiausia turite žinoti, kas jūs
esate ir ko siekiate, o pasipuošti visada
suspėsite. Jei jūs būtumėt iš anksto nu-
tarę žaisti plėšikais, ar jums būtų rei-
kėję pentinų ir aukštų kepurėlių? Ne, jūs
ne nuo to galo pradėjote. Žaidimai, vai-

kai, yra kaip pasakos. Kiek juose fan-
tazijos, kiek kovos, kol pagaliau laimi
gerieji...

Senelis dar ir dabar tiems vaikams
pasakoja apie žaidimus, o tuo tarpu mes,
skautai, pažiūrėkime į save. Žinome,
kas esame, žinome — ko siekiame. Mes
juk nesame tie pamiškės vaikai su aukš-
tomis kepurėmis ir pentiniais. Tarnauti
Dievui, tėvynei ir artimui, visada budė-
ti geru darbų sargyboje, gyventi pagal
skautiškus įstatus — tai mūsų didysis
gyvenimo žaidimas, kurį žaidžia mili-
jonai pasaulio berniukų. Ir visi jie pa-
tenkinti. Jie žino, kad auga dorais ir
stipriais piliečiais, Pasaulio Kūrėją my-
linčiais žmonėmis. Kam aš tau visa tai

PRISIKĖLIMAS

Aš stoviu ant upelio kranto.
Abu mes šiandien tokie —
Mane jisai supranta,
Aš — dainą jo ir šokį...

Zaliuojančiais laukais atūžęs,
Prie beržo suka vingį,
Kur vėjas vyšnis gūžia
Ir jų žiedeliais sninga.

Zaliuojančiais laukais atėjęs,
Ir aš sukuosi eiti,
Kur amžinas Sėjėjas
Vėl puošia žemės kraitį.

Vyt. Anilionis

TRISPALVĖ AZIJOS PADANGĖJE

Neseniai visus mus pasiekė labai džiuginanti žinia. Sužinojome, kad iš X-ios Pasaulinės Skautų Džiamborės Komiteto atėjo pakvietimas dalyvauti X-je Pasaulinėje Džiamborėje Filipinuose. Džiugu, kad mus pakvietė ir tuo pakartotinai — nors dar ne juridiniai — pripažino Lietuvos Skautų Brolijos egzistavimą. Puiku, kad tuo lietuvių skautų dalyvavimas Pasaulinėse Džiamborėse nuo 1924 metų nenutrauktas. Eit šį kartą materialinės dalyvavimo aplinkybės sunkesnės negu bet kada prieš tai buvo.

sakau? Juk tu žinai, ar ne? Norėjau tik priminti ir paprašyti, kad kasdien stengtumeis vis labiau ir labiau pažinti tikrąją skautybę. Skaityk skautišką spaudą, uoliai lankyk sueigas, klausykis vadovų pašnekesių, vykdyk sąžiningai pasiimtas pareigas, būk rytoj geresnis, negu šiandien buvai — ir tada pažinsi, jausi ir būsi.

SVENTASIS KAZIMIERAS

Lengviausiai X Pas. Skautų Džiamborę pasiekti LSB Australijos Rajono skautams ir vadovams. Jiems arčiausiai ir pigiausiai. Tiksliau būtų išsireikšti, kad jiems kelionė ne taip brangiai kainuotų kaip kitų LSB Rajonų skautams, bet ir ji pareikalautų labai didelių lėšų. Kaip kad minėta — kelionė būtų brangesnė negu bet kada ji mūsų reprezentaciniam vienietui atsėjo. Labai abejotina, ar pasisektų pasiųsti daugiau kaip vieną LSB reprezentacinę skiltį. Gerai, jei bent jai pakankamai paramos surinktume. Vien iš Australijos Rajono to reikalauti negalime — visi turime lėšų telkimo reikalu susirūpinti. Ta kryptimi reikia pradėti veikti tuoj pat, nieko nelaukiant, nes X Pas. Džiamborė bus š.m. liepos mėn. 17-26 dienomis.

Mums visiems puikiai žinoma, kad LSB reprezentaciniam reikalams lėšas telkia mūsų Džiamborės Fondas. Aukodami Džiamborės Fondui mes padėsime surinkti pinigus LSB Reperzentaciniam Vienetui. Nebus tai labai lengva.

Egzilų skautai žygiuoja.
Jubiliejinė Džiamborė
Anglijoje.

Nuotr. A. Banionio.

bet kur kas lengviau negu mes galvojamė. Svarbu, kad visi neatidėliojant aukotų, visi prie to mūsų visų bendro reikalo prisidėtų. Laiko beliko labai mažai, bet vieningumas, solidarumas nugalės visas kliūtis.

Kiek teko patirti, DF sekretoriaus ps. Pr. Pakalniškio 1958 m. lapkričio mėn. išsiuntinėti atsišaukimai nedavė lauktų vaisių. Daug, labai daug kas iš brolių vadovų ir skautų bičiulių į kreipimąsi padėti DF net iki šios dienos iš viso neatsiliepė. Dabar vėl, susidarius konkrečiai progai atstovauti LSB, lietuviškąjį jaunimą, atstovauti pavergtą Lietuvą didžiuliame viso laisvojo pasaulio jaunimo sąskridyje, laukti ar atidėlioti nebegalime — atlikime savo skautiškąją

pareigą šiandien. Atlikime visi — atskiri skautai ir vadovai, skautų bičiuliai ir vienetai. Dar yra laiko paruošti ir pravesti parengimus ir jų pilną paskirti DF. Tad aukokime patys ir raginkime aukoti Džiamborės Fondui kitus. Už šią akciją, žinoma, atsakingi broliai skautininkai, broliai vadovai. Skautybė yra berniuko žaidimas, bet vyro darbas, įpareigojantis darbas. Paaiškinkime vienetuose mūsų mažiesiems DF tikslą, siekimus — jie tikrai padarys savo įnašą. Atlikime vyrų pareigą vyriškai!

Pirmą kartą skautybės istorijoje Pasaulinė Skautų Džiamborė bus Azijoje. Aišku, kad daugiau negu bet kada joje dalyvaus Azijos gyventojų, Azijos jau-

Tavo atliekamas centas —
DŽIAMBORĖS FONDUI!

30 metų be jo

1929 m. kovo 5 d. Kaune mirė Lietuvos Saulių Sąjungos įkūrėjas, žymus lietuvių tautos visuomenininkas, rašytojas - publicistas VLADAS PUTVYS - PUTVINSKIS. Minėdami jo mirties 30 metų sukaktį, leiskime jam pačiam prakalbėti viena kita mintimi, nes kūrėjai nemiršta, jie gyvena su mumis, kol gyvena tauta ir žmonija.

IŠ VLADO PUTVIO-PUTVINSKIO minčių

● Negarbinkit svetimų dievų, neskait sveltimaiss kultais, bet vien tik savo Dievą.

● Prakeikta yra tauta, kuri nelaiko savęs išrinktąja.

● Kiekviena tauta nori būti pirma. Tai yra kilnios lenktynės. Stenkis, kad tavo tauta būtų pirmoji pasaulyje.

● Sąmoninga drausmė reikalinga ne tik kariuomenėje, bet ir viešajame ir šeimos gyvenime, ir dargi atskiras asmuo turi mokėti save valdyti: jis turi pats save drausti.

● Žmogau, drauge, visur ir visada būk kūrėjas ir atminti, kad aukščiausias

Vladas Putvys - Putvinskis

gamtos menas, aukščiausia gyvenimo kūryba yra meilė.

● Jei esi neramus, jei karščiuojiesi, jei esi sunervintas, nesąmoningai sužadintas, tai neišvengiamai reiškia, kad tavoje yra kokia nors klaida.

● Gražiai gyvenk ir gražiai mirk. Kad tai pasiektum, pirmiausia turi nusikratyti vieno ir kito baimės.

● Mylėk tėvynę ir dirbk jos gerovei. Tavo tėvynės gerovė — tavo ir tavo vaikų gerovė.

nimo. Dalyvaudami X-je Pas. Džiamborėje lietuviai skautai, mūsų jaunieji ambasadoriai, turės retą progą Azijos jaunimui ir jo vadovams iškelti ir išaiškinti Lietuvos Bylą, didžiąją Lietuvos skriaudą. Jie galės ten prabilti ir pasakyti, kad Lietuva dar gyva, lietuviškasis jaunimas gyvas ir ištikimas kilniajai tarnybai Dievui, Tėvynei ir Artimui! Padėkme tam pasiryžusiam jaunimui, mūsų broliams skautams iškelti trispalvę Azijos padangę! Aukokime Lietuviškajam Džiamborės Fondui, aukas nukreipdami DF Sekretoriui ps. Pr. Pakalniškiui adresu: **Mr. Pr. Pakalniškis, 1331 16th Street Santa Monica, Calif., U.S.A.**

Tegu plevėsuoja mūsų trispalvė laisvojo jaunimo vėliavų tarpe X Pasaulinėje Džiamborėje! Tu, mielas Broli, gali ir turi padėti ją ten iškelti — aukodamas mūsų Džiamborės Fondui!

s. O. Gešventas

ps. A. Banionis (dešinėj atsiklaupęs) Gilwell'io kursų žygyje Anglijoje.

Nuotr. A. Banionio.

IV-toji TAUTINĖ STOVYKLA AUSTRALIJOJE

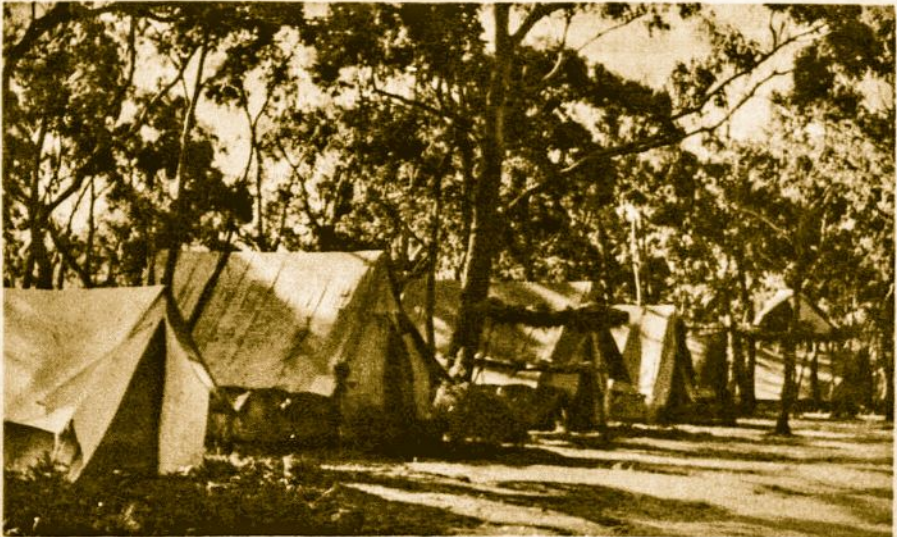
"Tad aukim skautiška - lietuviška dvasia,
žygiui ruoškimės su šypsniu ir daina:
Kurt laužų prie Baltijos,
tarp girių Lietuvos!"

(sk) Štai, atveriu akis po gilaus miego. Pro palapinės kraštelį veržiasi tekančios saulės pirmieji spinduliai. Neaprepiamas gamtos grožis savo įvairumu ir pilnatve supa mane iš visų pusių. Tūkstančiai čiauškalių paukštelių balsų pasitinka auštantį bundantį rytą po atviru dangum, miškely, išrikiuotame palapinių miestely. Nepaprasto džiaugsmo banga pripildo mano širdį, nes išsipildė svajonė — vakar lietuviai skautai suskridome savo IV-ton Tautinė Stovyklon iš visos Australijos. Joje dalyvavo 47 iš "Aušros" Tunto - Sydnejaus, 55 iš "Džiugo" Tunto - Melbourne, 28 iš "Vilniaus" Tunto - Adelaidės, 18 iš "Satrijos" Vietininkijos — Geelonge, 18 iš "Ventos" Vietininkijos - Brisbanės bei stovyklų vadovybės, iš viso 180 nuolatinių stovyklautojų bei 20 savaitgalinių.

Oras stovyklavimui pasitaikė palankus, nelijo ir nebuvo karštas. Stovykla

pasiskirstė į Brolijos ir Seserijos pastovykles, kurių palapinės buvo gražiai išsirikiavusios po medžiais Morningtono kaime, keturius mylios nuo Morningtono miestelio, 3 — nuo jūros. Pati stovyklavietė labai tinkama, tik vanduo tolokai. Teko vandenį valgiui ir praustis gabenti. Autobusais buvo gabenami stovyklautojai maudytis.

Tautinę Stovyklą organizavo Rengimo Komisija, kurios pirmininku buvo ps. E. Pankevičius. Stovyklos vadovybę sudarė: viršininkas v.s. B. Dainutis, skaučių pastovyklės viršininkė, žinoma pedagogė v.sk. v.sl. Elena Žižienė, skaučių pastovyklės viršininkas s. Vytautas Neverauskas, spaudos ir parodėlės vadovas v.s. A. Krausas — Rajono Vadas, skaučių pastovyklės adjutantas v.vl. A. Alčiauskas, skaučių pastovyklės viršininkės pavaduotoja v.s. fil. S. Pacevičienė, skaučių pastovyklės adjutantė ps.

Palapinės eukaliptų pavesyje...

Nuotr. V. Vasario.

IV Tautinės Stovyklės vartai.

Nuotr. N. Butkūno.

M. Osinaitė, vyr. skaučių vieneto vadovė v.sk. psl. R. Jakutytė, skaučių vieneto vadovė v.sk. N. Stelmokienė, paukštyčių vadovė v.sk. psl. R. Laisvėnaitė, pirmosios pagalbos teikėja v.sk. sl. K. Bredikytė, lituanistinių užsiėmimų vedėja v.sk. psl. A. Karazijienė, pirmosios pagalbos teikėjas s.v. J. Mikolajūnas, ūkio ministeris v.sl. K. Kuzmickas, talkinamas v.sl. P. Šilerio.

TS tęsėsi nuo gruodžio mėn. 27 d. iki sausio mėn. 10 d. Sekmadienį, gruodžio mėn. 28 d. vėliavų pakėlimo metu v.s. A. Krausas, LSS Australijos Rajono Vadas, atidarė TS, pasveikindamas suskridusius skautus, ir palinkėjo gražaus stovyklavimo, skautiškos dvasios. Rajono Dvasios Vadovas kun. P. Butkus atlikė šv. Mišias ir pasakė atitinkamą pamokslą stovyklautojams. Ši diena buvo skirta šv. Kazimierui, Lietuvos Skautų Globėjo 500 metų sukakčiai paminėti. Prie laužo pašnekėję apie šv. Kazimierą pravedė s. V. Neverauskas.

Gruodžio mėn. 31 d. praėjo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės dienos ženkle. Stovyklautojus išrikiavus iškilmingai sueigai buvo sutiktas ALB Krašto Valdybos pirmininkas S. Kovalskis. Stovyklautojams ir svečiams išsirikiavus vėliavų aikštėje, buvo perskaityti gauti TS sveikinimai: LSS Tarybos Pirmininko v.s. dr. V. Čepo, Vyriausios Skautininkės v.s. L. Čepienės, Vyriausio Skautininko v.s. S. Kairio, LSS Dvasios Va-

dovo v.s. kun. dr. J. Vaišnoros iš Romos, Lietuvos Diplomatinijos Šefo St. Lozoraičio iš Romos, Lietuvos Ministerio K. Balučio iš Londono, amerikiečio lietuviu visuomenininko J.J. Bachuno, Akademinio Skautų Sąjūdžio Centro V-bos, Kanados Rajono Vadeivės v.valt. M. Vasiliauskienės, buv. VS v.s. O. Zailskienės. Trumpu žodžiu Brolijos Vadeiva s. V. Neverauskas, įvertinęs LSS Australijos Rajono Vado v.s. A. Krauso veiklą, įteikia jam iš centro atsiųsta augščiau- siają lietuviškos skautijos Geležinio Vilko ordiną.

Po to Australijos Rajono Dvasios Vadovas kun. P. Butkus pašventino Kr. Valdybos padovanotą Australijos Rajonui vėliavą ir tarė pritaikytą žodį. Vėliavos krikšto tėvai — Krašto Valdybos pirmininkas S. Kovalskis ir p. Bakaitienė pašventintą vėliavą apnešė ratu prieš išsirikiavusius stovyklautojus, p. S. Kovalskis tarė atitinkamą žodį ir įteikė ją Australijos Rajono Vadui, kuris, padėkodamas už taip brangią dovaną, pažadėjo skautų vardu ją saugoti ir augštai iškėlus nešti, kol galės ją pargabenti į prisikėlusią Tėvynę. Iškilmingą sueigą baigiant, Rajono Vadas įteikė Brolijos Vadeivai s. V. Neverauskui ir "Ventos" viet-jos vietininkui ps. P. Stelmokui ordinus Už Nuopelnus.

Po pietų pertraukos buv. Krašto Valdybos pirm. S. Kovalskis kalbėjo stovyklautojams apie Pasaulio Lietuvių

Stovykla išsirikiavo vėliavos nuleidimui. Nuotr. N. Butkūno.

Bendruomenę, pabrėždamas lietuvių kilmę, lietuvių tautos garbingą praeitį, jos kultūrą. Lietuvių tautos istoriją jis ragino skaityti kasdien kaip šv. Raštą. Savo tautos pažinimas sustiprinsias mus svetimoje aplinkoje ir išlaikysias gyvus savajai tautai.

Stovykloje buvo kasdien leidžiamas laikraštėlis "Liepsnelės". Jo pasirodė 14 numerių. Visi svarbesnieji stovyklos įvykiai ir nuotaikos atsispindėjo jame. Daug širdies ir pasiaukojimo parodė laikraštėlio vyr. redaktorius ps. B. Žalys, talkinant redakcinei kolegijai: psl. A. Karazijienei, psl. R. Cibulskiui, v.sl. A. Bučinskui, sl. A. Garoliui bei meniniam prižiūrėtojai ps. A. Plūkui. Visi TS dalyviai "Liepsnelės" gavo nemokamai. Ypač buvo mėgiami "Ziežirbų" ir

"Sulaužytų Sirdžių Kampelio" skyriai.

Rajono Vado rūpesčiu suorganizuota lietuvių tautodailės ir skautiško darbo parodėlė, kuri susilaukė nemažo dėmesio iš stovyklos lankytojų svetimtaučių svečių, o ypač iš pačių stovyklautojų. Gausus buvo medžio drožinių skyrius. Centrinėje vietoje buvo graži didelio masto koplytėlė su Aušros Vartų Dievo Motinos statulėle. Tai melbourniško medžio drožinėtojo V. Jeršovo darbas, kurį jis padovanojo Australijos Rajonui 1955 m., dalyvaujant reprezentaciniam lietuvių vienetui Pan-Pacific Džiamborėj Clifford Parke. Įdomūs ir patrauklūs N. Cinino keturi medžio drožiniai: Praamžius, Gyvenimas, Kryžius - Koplytėlė ir Medailė. Odinių išdirbinių skyriuje pažymėtini gražūs albu-

*Ko nepadarei vakar -
daryk šiandien!*

Užsisakyk „Skautų Aidą“ 1959 m.

jūr.ps. A. Gabo vadovaujamas stovyklos orkestras. Nuotr. V. Vasario.

mai, užrašų knygelės, piniginės. Dalis jų neseniai gauti iš pavergtos Tėvynės. Gausiai buvo atstovaujamas audinių skyrius ps. Dan. Giedraitytės, p. Kuncaitienės, p. Krasauskienės ir p. Svambarienės darbais. Gintarų skyriuje gulėjo dideli ir mažesni natūralaus gintaro gabalai, keturios eilės gintarinių karolių įvairios spalvos, gintarinės sagtys, kandikliai, auskarai, širdelės ir t.t.

Jaunesnieji skautai, ne Lietuvoje gimusieji, ypač domėjosi Lietuvos popieriniais ir metaliniais pinigais bei lietuvių tautinių instrumentu — kanklėmis. Skautų darbelių skyriuje visus žavėjo melbourniškių Kęstučio Ramanausko ir Genės Gabaitės padarytas Pan-Pacific Džiamborės lietuvių pastovyklės modelis. Neblogi bei gerai pagaminti Viktoro Savickio skautiški mediniai ženklai, Arvydo Ramanausko mazgų pavyzdžiai, Prašmuto erdvės laivas. "Vilniaus" tuntas, atstovaujamas Vosylius skoningomis nuotraukomis iš kalbamo tunto stovyklavimo. Aušrietės pagamino parodėlei visą būrį lėlių; ps. A. Plūkas pagamino specialų TS prisiminti medinį atmeną — skydelį su data ir vieta.

Vakarais prie laužo skambėdavo lietuviškos dainos ir vykdavo skilčių ir didesnių vietų pasirodymai. Daug sugebėjimo parodė rajono vyr. lauzavedys ps. A. Gabas, didesniems laužams vadovaudamas ir organizuodamas laužų programą. Labai pagarsėjo jo vadovaujamas orkestras, kurio instrumentus su-

darė buteliai, skalbiamoji lenta, skardinės, visokios birbynės, akordeonas ir smuikas. Buvo pastatytas net Faustas, Alenos Karazijienės surežisuotas, vyr. skaučių suvaidintas. Didesnio masto laužai įvyko sausio mėn. 3 d., susiartinimo su visuomene, tarptautinis laužas sausio mėn. 8 d., kurio programoj dalyvavo ir australų, ukrainiečių bei rusų skautai, bei sausio mėn. 9 d. uždaromasis laužas. Kasdien rytais organizuotas vėliavų pakėlimas ir vakarais jų nuleidimas, giesmės ir maldos; sekmadieniais šv. Mišios ir Dvasios Vadovų pamokslai bei religiniai pašnekesiai dvasios vadovo kun. dr. P. Bačinsko praveisti, Rajono Dvasios vadovo kun. P. Butkaus jaunatviškos poetiškos mintys, pasakytos skautams, įvairių skautų pareigūnų pašnekesiai, lietuvių kalba ir dainos labai sustiprino mūsų brolių ir sesių dvasią. Didelį įspūdį stovyklautojams padarė ir išvyka į dr. V. Kudirkos akademią-koncertą, kuriame dalyvavo, Krašto Valdybai ir Tarybos nariams apmokėjus transportą, 100 stovyklautojų. Buvo surganizuota ir ekskursija susipažinti su Melbourn miesto. Joje dalyvavo Adelaidės, Brisbanės ir Sydnėjaus skautai. TS žymesnės iškilmės buvo filmuojamos dviejų specialistų iš Sydnėjaus ir Adelaidės, ir stovyklos gyvenimas užfiksuotas daugelio fotografų ir mėgėjų. Buvo praveistas iškilmingoj suėgoj ps. P. Stelmoko "Ventos" vietko iš Brisbanės skautininko įžodis ir nak-

Skyrių veda s. V. Tamulaitis, 1626
Rockwood St., Los Angeles 26, Calif.

ATSIMINIMAI Skridimas su audra

1937 metų vasara. Sekmadienis. Pukus oras. Kauno aerodrome didelis judėjimas. Sklandytojai jau nuo pat ryto startuoja lėktuviniu išvilkimu. Saulutė karštai degina. Atrodo, kad turėtų būti pakankamai gerų termiškų srovių, bet niekam iš mūsų nepavyksta ilgesnį laiką pasilikti ore — dar trūko patyrimo.

Po pietų horizontas A. Panemunės pusėj pradeda temti. Po pusvalandžio aiškiai matyti, kad atslenka stipri audra. Iš tolo jau girdėti perkūnija. Reikia skubėti sklandytuvus ir lėktuvus įstumti į angarus, nes užėjęs staigus vėjas lengvai gali apversti ir palaužti lauke stovinčias mašinas.

Taigi — skubame, lakstome, kad kuo greičiau jas sugabenus po pastogę. Pagaliau visos stovi saugiuose angaruose, tik "Biržietis" ir vienas lėktuvas dar liko lauke. Tuo tarpu prie manęs prieina keli vyrukai iš jaunesniųjų sklandytojų ir ragina pabandyti audrinį skridimą. Apie tai aš dabar negalvoju, bet

jų įkalbamas pradėjau svyruoti. Tiesą sakant man buvo truputį baugu, nes dar niekad nebuvau skridęs su audra. Dabar buvo geriausia proga, tad nutariau pabandyti.

Tuoju pat buvo pasirengta startui. Reikėjo labai skubėti, kad mane velkės lėktuvas būtų patalpintas į angarą dar prieš audrai pasiekiant aerodromą. Oras dar ramus. Pakylame ir skrendame A. Panemunės link. Virš Šančių pasitinkame audrą. 800 metrų aukštyje atsikabinu ir matau kaip mane vilkės lak. Perednius su "Kregžde" trumpiausiu keliu dumia atgal į aerodromą. Man jau nėra laiko dairytis į apačią, bet reikia susikaupti skridimui ir sekti atslenkančią audrą. Teoretiškai šios rūšies skridimo būdus jau seniai buvau išstudijavęs, bet dabar tikrovėje viskas atrodė kiek kitaip.

Štai, dabar kybau 1000 metrų aukštyje ir nedrąsiai skrendu išilgai audros fronto, laikydamas maždaug ½ kilometro atstumą nuo audros, nes iš aprašymų žinau, kad pavojinga per daug priartėti prie audros debesio. Audros plotis maždaug 30 km. Antvėjis gana geras. Variometras rodo kilimą tarp 3 ir 4 metrų. Netrukus mano aukščio rodyklė rodė 1800 metrų aukštį. Visai nepastebėjau, kaip perskridau Kauną.

Pirmą kartą pasidairęs apačion, pamaciau, kad skrendu virš Raudondvario. Skridimas man pradėjo patikti. Antvėjis visą laiką buvo tolygus ir labai ramus. Tiesą sakant, jis buvo daug ramesnis negu šlaito skriejime Nidos kopose arba termiškuose skridimuose.

ties metu skautų vyčių įžodis, kurį davė iš Džiugo tunto 7 kandidatai ir 1 iš Aušros tunto. Taip pat visa eilė skautų ir skaučių išlaikė egzaminus į trečią ir antrą patyrimo laipsnius, davė skauto ir skautės įžodį.

Stovyklos metu įvyko Australijos Razono Vadovų suvažiavimas, kuris posėdžiavo dvi dienas ir aptarė nemaža Australijos rajonui aktualių klausimų. Apie jį plačiau pasisakysime kita proga. Stovyklą aplankė ir australų laikraščių fotoreporteriai ir žurnalistai. Melbourniškis "Sun" įdėjo stovyklos stalą, prie kurio sėdi Gulbių skilties vyr. skautės su v.vlt. Alfonsu Alčiausku, ir "Herald" trimitininkus, pažymėdamas, kad tai iš

lietuvių skautų stovyklos 40-ties metų sukakčiai lietuvių skautijai paminėti. Morningtono laikraštis plačiai aprašė Tautinę Stovyklą.

IV-tos TS reikšmė yra nepaprasta lietuviškam jaunimui ir Lietuvių Skautų Sąjūdžiui Australijoje. Ji suartino, sustiprino ir pakėlė dvasioje visus brolius ir seses, davė progos susidraugauti, susipažinti vieniems su kitais. Ne vienam iš brolių ir sesių paliekant užsibaugusių TS sudrėko akys, atsisveikinant ir sakant iki pasimatymo ateinančioje TS. Visi broliai ir sesės labai patenkinti stovyklavimu ir, tvirtai paspaudę kairiąsias, pasižadėjo dažniau bendrai stovyklauti.

Bostono oro skautai su-
pažindina kandidatą su
"aukštuuju pilotu".
Nuotr. A. Gustaičio

Čia tau nereikia sukti ratus, tik skrendi į vieną pusę ir atgal išilgai audros fronto. Šios rūšies skridimas tik iš pradžių taip baigiai atrodė, o ištikrųjų tai buvo pats ramiausias.

Po kiek laiko atsidūriau virš Vilkijos. Dabar jau įsidrąsinęs pradėjau bandyti kiek priartėti prie debesio. Paprastai prieš audros debesį nuolat susidaro kamuolinių debesukų. Jie vis didėja ir vėliau suauga su pačiu audros debesimi, kai tuo tarpu priešais vėl atsiranda nauji kamuoliukai. Tai atsitinka todėl, kad pakibusio šilto oro drėgmė kondensuojasi. Priskridęs prie tų kamuolinių debesukų, jaučiu, kad antvėjis nebe toks ramus kaip priekyje. Beskridamas tolyn, visai nepastebėjau, kaip tie kamuoliukai padidėjo ir tarpusavyje suaugo. Kadangi skridau tarp kamuoliukų ir audros debesio, pamačiau, kad esu iš visų pusių apsuptas debesų. Pradėjau smarkiai spausti, bet variometro rodyklė vistiek rodė virš 6 metrų per sekundę kilimą. Nieko negalėjau padaryti — buvau prievarta įtrauktas į audros debesį. Padariau klaidą, prie jo per daug prisirtindamas.

Aplink mane staiga visiškai sutemo. Pažvelgęs į šonus nebemačiau "Biržiečio" sparnų galų. Spaudžiu vairolazdę iki pat galo žemyn. Greičio rodyklė rodo 150-160 km/val. greitį. Kruša, kaip žirniai, kerta į kabinos langus — rodo viską sukapos. "Dabar, vyreli, laikykis" — galvoju sau: "jau nebetoli galas".

Staiga žaibas praplėšia tamsą ir kartu trenkia perkūnas. "Biržietis" sudreba. Prakaitas išmuša kaktą. Kažin ar pasiseks gyvam pasiekti žemę. Ausyse spengė nuo trenksmo. Audra mėtė sklandytuvą į visas puses kaip popieriaus lapą. Viena laimė, kad turiu su savim parašiotą. Jei ore lūžtų sparnai tai vis dar galėčiau išsokti — tai buvo paskutinė galimybė išlikti gyvam. Bet sparnai nelūžo. Nežinau kaip ilgai visa tai tęsėsi, bet man tai atrodė amžinybė. Vis nauji perkūno trenksmai purtė sklandytuvą. Lietus plakė iš visų pusių. Pagaliau pro debesų plyšį pamačiau žemę. Drebančiom rankom spaudžiau vairolazdę ir ištraukiau iki pat galo oro stabdžius. Iš 2200 m aukštis sumažėjo iki 800 metrų. Perskridimas dabar man jau visiškai neberūpėjo — norėjau kuo greičiausiai nutūpti.

Aš teturėjau vieną vienintelį norą — kuo greičiausiai nutūpti. Manyje tebuvo viena mintis — žemyn, tik žemyn. Ir iš tikro man pasisekė per debesį perskristi ir dabar tik pirmyn. Dumiu į priekį kaip galint tolyn nuo audros debesio. Aukštis 700 metrų, bet variometras jau vėl rodo 3 metrus kilimo.

Skrendu tiesia kryptimi išilgai Nemuno, gal jau kokį kilometrą nutolęs nuo audros debesio, bet vis dar nedrįstu atsiskirti ir pažvelgti atgal. Šiai dienai man jau visko užteko. Žiūriu į apačią — Seredžius. Dabar galėčiau lengvai nutūpti, bet šiek tiek apsiraminau ir nu-

Skyrių veda s. V. Bražėnas, 114 Old Barn Rd., Stamford, Conn., U.S.A.

TALKON!

Atrodo, jog iš tolimosios Australijos laiškai daug greičiau ateina, negu iš kaimyninio miesto. Į kvietimą siųsti laužų medžiagos knygai "Laužų Vadovas" ir šiam skyriui stipriausiai atsiliepė Australijos rajonas: Rajono Laužavedys ps. A. Gabas ir vadas v.s. Ant. Krausas atsuntė po pluoštą puikios medžiagos.

Kadangi dėl apskritai silpno atsiliepimo knygos leidimas neišvengiamai nusitęsia, dalį tos medžiagos skelbsime "Skautų Aide".

Šia proga dar kartą šaukiame visus talkon! Siųskite pasirodymų aprašymus. Aprašykite kitų sukurtus pasirodymus, neslėpkite nuo pasaulio savo kūrybų. Trumpesni ar ilgesni dalykėliai — viskas tinka, kas tinka laužui. Mūsų laužų kokybę priklauso nuo kiekvieno iš mūsų! "P.L." Red.

tariau skristi toliau. Antvėjis buvo geras, tik buvau atsargesnis — laikiau mažiau kilometro atstumą nuo debesio.

Po kiek laiko pastebėjau ganą keistą gamtos reiškinį: audra pasidalino į dvi dalis. Viena šakaėjo toliau pagal Nemuną, o kita atsišakojo daugiau į kairę. Aš pasilikau prie dešinėsios šakos, nes kairioji krypo Vokietijos sienos link, o aš su savimi neturėjau jokių dokumentų. Taigi skridau Klaipėdos krašto link išilgai Nemuno.

Po kiek laiko pastebėjau, kad antvėjis silpnėja. Nors jau buvau vėl pasiekęs apie 1500 metrų aukštį, bet audrai pradendant išsisklaidyti, kėlimas pradingo ir aukštis ėmė mažėti. Pagaliau audra visai išsisklaidė.

Skrendu virš Jurbarko 900 metrų aukštyje. Dabar saulutė šviečia — oras kuo gražiausias. Žiūriu žemyn. Šalia miesto futbolo aikštėje kaip tik vyksta

INDENŲ APAČŲ POSĖDIS

Įbėga 8-12 indėniškai apsirengusių skautų, sijenėliai iš augalų (šakelių ar didelių žolių), pritvirtintų prie virvelės, apjuostos per liemenį. Galvos indėniškai papuoštos, dešinėje rankoje laikydami ietis (kartis). Įbėga žąsele, šokdami indėnišką šokį, gyvai keliant kairę ranką augšty, keliama per kelį sulenkta dešinė koja ir šaukiama kiki - jaki - kukū, kiki - jaki - kukū ir t.t. Taip šokant, du ar tris kartus apibėgama laužo aikštelė.

Baigus šokti, ietys pastatomos vidury, jas surišant virvele krūvon. Aplink jas susėda indėnai apačiai. Jų vadas pasako kalbą, nusiskūsdamas kitos piktos indėnų siuksų giminės blogais darbais, užgrobian apaćų žemes, niekinant senus ir gerus senolių papročius ir t.t. Čia galima įpinti visas mūsų tautos pavergėjų niekšybes ir išvardyti žiaurumus. Apačo vado lūpomis galima nupliekti ir

futbolo rungtynės. Mano ūpas vėl pasitaisė. Virš aikštės apskauk kelis ratus. Kadangi ten apačioje į futbolo rungtynes buvo susirinkę daug žmonių, tai aš nutariau jiems pademonstruoti sklandymą.

Paspaudžiau ir perverčiau kilpą — vieną, antrą, trečią. Po to padariau kelis staigius posūkius ir pagaliau nutūpiu arti aikštės. Futbolo rungtynės nutrūko, nes visi žiūrovai subėgo prie sklandytuvo. Tais laikais dar retai kas buvo matęs sklandytuvą iš arti.

Paskambinau į Kauną. Dar tą pačią dieną lak. J. Steikūnas mane parvilko atgal į aerodromą. Taip baigėsi mano vienas iš sąlyginių skridimų sidabriniam "C" sklandytojo ženklui gauti. Tada nuskrirdau 82 km.

Naktį sapne man suposi visa lova ir nuo perkūnijos trenksmo kelis kartus pabudau. A. Gysas

Clevelando skautai-ės vaidina "Šv. Kazimierą". Nuotr. VI. Bacevičiaus.

į mūsų tarpą įsibrauhančias blogybes (girtavimą, supasyvėjimą, egoizmą ir pan.). Apačų vadas pasiūlo laikytis senų, kilnių apačų giminės dorybių, būti vieningiems ir kovingiems prieš siuksų - komančų piktybes.

Tam patvirtinti uždega taikos pypkę ir patraukęs porą dūmų, siunčia ją toliau sėdintiems ratu savo giminės tarybos nariams.

Taikos pypkę parūkius, pakyla ir pasiima į rankas ietis, suduoda tris kartus jomis į žemę sušukdami "bum, bum, bum" prisiekia laikytis susitarimo ir kovoti su piktybėmis.

Posėdis baigiamas tokiu pat šoku, kaip ir įbėgant į laužvietę.

Sukūrė A. Krausas

Pirmą kartą suvaidinta Horneburge, vadovų suvažiavimo metu 1948.1. 19 d. Pakartota Seedorfe, pereinamojoje stovykloje suruoštame atsišveikinimo lauže, išvykstant Australijon.

ŽEMAIČIŲ STIPRYBĖ Butkų Juzė

Keikveina tauta nu tautuos
Nasunku yr atskerte,
Nes keikveina gal vesaduos
Ves kon nors pasigertie.

Kas svieta šėik teik regiejes
Er gazieta yr skaites,
Tas jau nasyki girdiejes,
Kon yra tekras žemaitis.

Garsus ons yr linksmumu,
Nanuliūstontis niekada,
Garsus er kerštingumu,
Je kas užgava anon kada.

Ar yr, nelaime ar bieda,
Ons sau ramiausias vesada,
Linksma dainiu ar geid,
Neverks, narauduos niekada.

Je kumet melstys rek,
Puoterius ons pel kap iš maiša.
Ont kuo supyka, ton keik,
Su joudu purvu sumaiša.

Garsus yr širdingumu,
Pastebieta narsybe,
Tikru Dieva baimingumu
Er stebuklinga tvirtybe.

Vesokių pasakų šimta
Aple žemaitiu stiprybe.
Er tas na kokei jouka,
Ale tikra tikriausė teisybe.

Diel geresne supratema
Nurodysiu Tamstoms trumpa
Trejeta tik atsitikimu,
Bet žingeidingu laba:

Syki žemaitis važiava
Dainiuodams kap paprasta.
Tik kažin kap su vežimu į rava
Šlomšt — kap mata.
Trakšt — kažinkas sutraškieje.
Vo ons vežema pastatė,
Aplink edams apveizieje,
Vo kas nulūža — nemate.

Namatydam nieką nauja,
Išsieda er važiu.
Veiz — pelns bats krauje,
Par blauzda nulaužta koje.

Tumet žmogelis suprata,
Kas ten griovie sutraškije,
Er nusimouves sau bata,
Skvernu krauje šlūstinieje.

Paskou su šiaudas aprešo,
Šmakšt — į batą įkeša
Su virvgaliu apvynioje,
Važioudams er viel dainiuo.

Ciguons gyries syki mates,
Kad anuo šuoogeris kitaduos
Par gire, kakta išstates
Tris myles bieges ba galvuos.

Žemaitis krevom akim
I ciguona tik veizieje,
Pasiklause, pasiklause,
Keikti ciguona pradieje:

"Ek tu, išnara gyvates,
Žmonis tik apgaudinieji:
Nieks dar tuoke niera mates,
Kas ba galvuos biekt galieje.

Er dar par gire — mologyste.
Ba galvuos ar gal matyt?
Būt galiejes er paklyst,
Er akis išsibadyt"

Druože ciguonou į žanda
Tep, kad ausis anam ūže.
Paskou dar muove į spronda:
"Namatouk", sako, "rupuže!"

"Tris myles bieks, mat, ba galvuos,
Matydams natikietio,
Nors ant lyglauke iš biedos pusmyle
Er aš pats galietio".

Syki vo kap atsiteka
Žmonis kokei naduori
Žemaiti girio suteka,
Jeme vargša er pakuore.

Pakarts spardies tris deinas
Er tris naktis nabogelis
Ont gala veins žmogus rades
Nuleda anon nu verveles.

Nulests atsidūksieje
Er nie žuode nesaka.
Ronkoms kakla čiupinieje,
Atsipūtęs šep prašneka:

"Nebese, pakart norieje.
Iškybuojau čia tris deinas.
Nepaprates — apkyrieje,
Jiest nores, ilgu, veins.

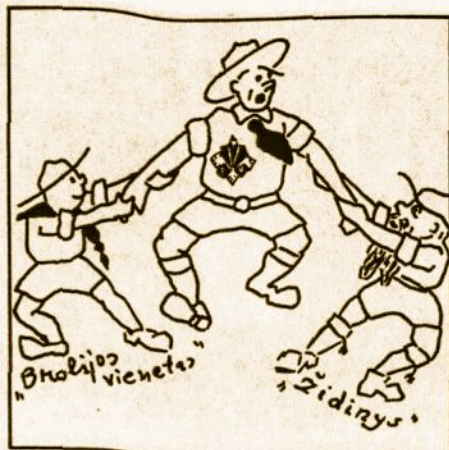
Vo tos musieles, gyvates,
Iš kur anou teik atsirada —
Kap gyvs esu nabuvau mates,
Lyg yloms kojės bada.

Je dar tris deinas iš eilės
Būt kentiete prisieje,
Sunku būt daturiete,
Pastepite būt reikieje".

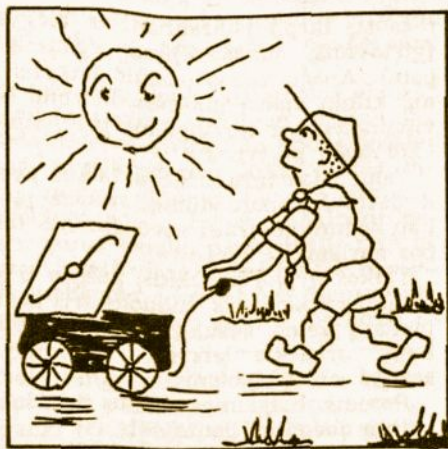
Patiekė A. Krausas.

— Tėveli, — klausia sūnus parodoje, —
kam paveikslui reikalingi rėmai?

— Kad dailininkas žinotų, iki kurios vietos
piešti, — atsakė tėvas.

Kuris gi nusitemps?

Vilkiukų ugdymo pratybos...

AR ŽINAI, KAD...

... plieninė plunksna buvo žinoma jau 1544 m.

... pirmą kišeninį laikrodį padirbo vokietis Heinleinas 1500 m.

... šaukštas pradėtas vartoti tik XVI šimtetyje.

... vėžlys gali badauti 500 dienų.

... vidutiniškai skruzdėlyne yra apie 10 000 skruzdžių ir 11 karalienių.

... žmogus sėdėdamas suvartoja oro 6 kartus mažiau negu judėdamas.

... Lietuvos vandenynuose yra apie 160 įvairių rūšių žuvų.

... kas šimtmetis metai pailgeja 17.51 sekundės.

Skyrių veda jūr. s. B. Stundžia. 53 Yorkleigh Ave., Toronto 15, Ont.

BURIUOTOJAS IEŠKO SAVO JACHTOS

Tokia antgalve vokiečių žurnale "Die Yacht" Nr. 22 (1958) buvo atspausdintas atsišaukimas, kuris buvo maždaug sekančio turinio:

"Mielas Vagie.

Vasara pasibaigė. Jums buvo malonumas mano jachtą turėti gražiausiu metų laiku. Man, deja, teko ją džiaugtis tik pora mėnesių, kai lijo. Jei jūs ją palikot ir jau atsidžiaugėt, tai paskambinkite ar parašykite nors porą žodelių, nurodydami uostą, kuriame aš ją galėčiau rasti. Jachta "Vin" juk negali žūti — ar ne tiesa?"

Tokiais žodžiais Danijos spauda kreipėsi į vagį jachtos savininkas ir konstruktorius 51 m. amžiaus E. Vin-Hansen iš Kopenhagos, Danijos.

Jachta "Vin" buvo konstruktoriaus gyvenimo tikslas ir džiaugsmas. Jo pa-

ties konstrukcija, jo paties 1½ metų darbas, o be to, dar 50.000 daniškų kronų išlaidų. Kasdien vakarais, išskyrus sekmadienius, jis praleisdavo laiką, ją bestatydamas. Buriuoti gi jis pradėjo dar prieš pradėdamas vaikščioti. "Vin" buvo jo 15 pastatyta jachta.

E. V. Hansen rašė toliau:

"Vin" turėjo būti mano paskutinis kūrinys. Mano žmona ir aš padėjome viską, kad turėtume šį laivą. Pritrūkus pinigų, išėmiau savo gyvybės draudimą, kad tik įstengčiau baigti. Taupėme atsisakydami nuo visų malonumų, kad darbas nesustotų. Mes turėjome tikslą, mes dėl to vargome, bet jautėmės laimingi, nežiūrint to, kad ir ne visuomet turėjome šiltą valgį.

Dviejų dalykų dar mums trūko: tai priekinių burių ir jachtos draudimo. Priekines bures aš gavau dovanų nuo draugo — negalvok apie pinigą — buvo draugo patarimas — apie tai galėsime vėliau pakalbėti. Draudimo mes nega-

LYG MAŽAS ŠVYTURYS...

*Kai naktį medžiai jau šerkšnu pabąja,
Kada už lango
Rūstauja šiaurys, —
Ilgai mąstau,
Sėdėdamas prie stalo,
Ilgai negęsta mano žibury.*

*Aš jus prisimenu visus — lig vieno:
Ir jūsų balsą,
Zvilgsnį ir rankas,
Ir ūkanoj netylančią sireną,
Ir dūžtančias
Krantan bangas...*

*Toks vėjas...
Sunkiai jums šiandieną sekas.
Nord-vestas painioja žuvų kelius...*

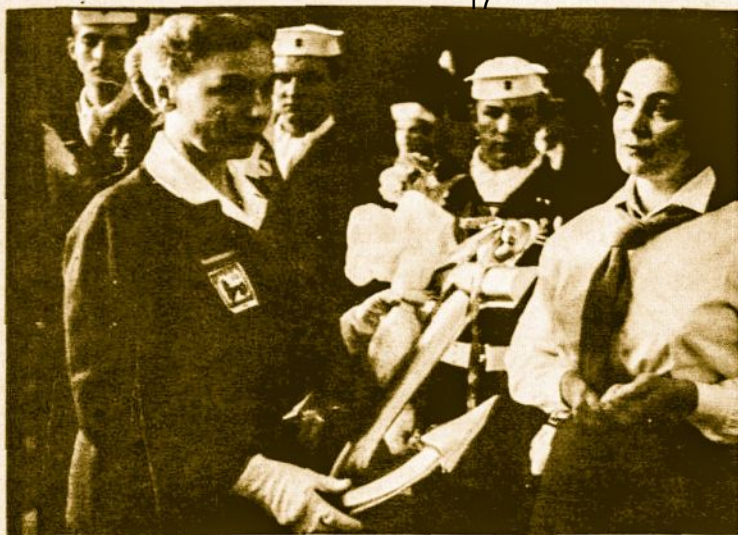
EUG. MATUZEVIČIUS

Skiriu Rusnės žvejams

*Tur būt, kaip visad tylūs ir nešnekūs
Vėl kantriai užmetat
Gelmėn tinklus.*

*Užplūsta debesys. Žiema artėja.
Kaskart smarkesnė
Nirštanti banga —
Motorlaivius per liūtį ir per vėją
Išves
Gruoblėta ir tvirta ranka.*

*Todėl, kai medžiai jau šerkšnu pabąja,
Kada už lango
Rūstauja šiaurys,
Norėčiau, kad nušviestų jūsų kelią
Mana širdis,
Lyg mažas švyturys...*

S. F. Kurgonienė perduoda Juodkrantes tunto jūrų skaučių simbolį naujai tuntininkei s. A. Gasnerienei.

Nuotr. L. Knopfmilero.

vome, nes nuo plikos galvos jokių plaukų jau negalima buvo nuplėšti!

Vakar prieš "Vin" dingimą nuėjau į uostą ir uždėjau priekinę burę.

Sekančią dieną "Vin" dingo; dingo su nauja bure, su visais popieriais ir viltimis."

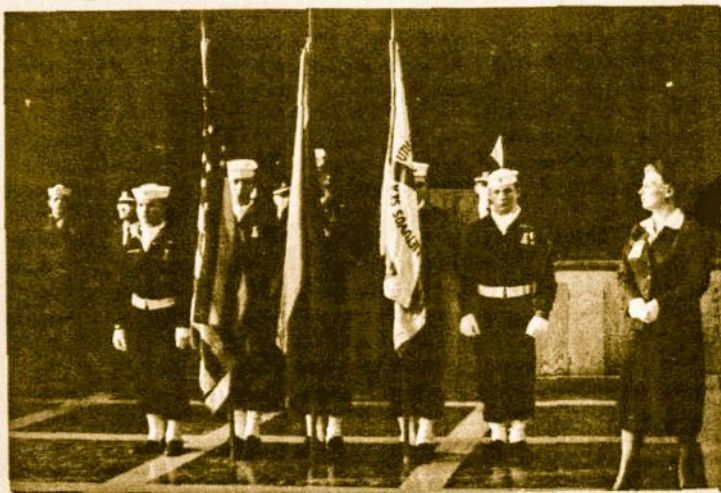
Buvo pranešta policijai, išsiuntinėta 250 laiškų jacht-klubams, uostų įstaigoms Danijoje, Norvegijoje, Švedijoje ir Vokietijoje.

Pats paskyriau 1000 danų kronų premiją už jachtos atradimą. Su draugais automobiliu aplankėme Danijoje kiekvieną uostelį, o vėliau padarėme 1500

km. visą savaitę trukusią kelionę Švedijos pakraščiais.

Vienas draugas nuėjo pas aiškiaregį paklausti, ar jis negalėtų ką nors pasakyti apie dingusią jachtą. Buvo bandyta viskas, kad tik rastume "Vin". Ir štai ką aiškiaregis pasakė — 'Jūs laivą gausite, jachta yra Švedijoje ir lengvai sužalota' — tai buvo pirmą kartą gyvenime, kad aš su išmintingu vyru turėjau reikalo ir bandžiau šį tą sužinoti.

Pats aš irgi galvojau apie Skandinavijos vandenį, bet buvo galimybių, kad laivas ir JAV-se galėjo atsidurti, kur būt sudaręs buriuotojams mėgėjams

S. F. Kurgonienė sveikina Baltijos Jūros tunto jo 4-rių metų sukakties proga.

Nuotr. L. Knopfmilero.

Juodkrantės
tuntui vieneri
metai.
Nuotr.
L. Knopfmillerio

nemaža džiaugsmo.

Juk vagis galėjo nuburiuoti jachtą į Hamburgą o iš ten suklastotais dokumentais pakrauti jachtą į užjūrio uostus plaukiantį laivą.

Gerų žmonių patarimai suteikė man vilties, kad buriavimo sezonui užsibaičius jachta bus kur nors ištraukta į krantą.

Aš netikiu, kad „Vin“ galėtų paskęsti ar žūti; ji buvo stiprus laivas, ir žmogus greičiau audroje galėjo nusilti, negu „Vin“ žūti. Kas ką nors apie jachtą sužinoję, malonėkite man pranešti.”

Toks buvo savininko atsišaukimas „Die Yacht“ žurnale. Tame pat žurnale A. Nissen išreiškė mintį, jog skaitytojų esama visame pasaulyje, visur yra buriuotojų šeimos narių ir kiekvienam buriuotojui naujai pasirodžiusi jachta uoste gali sukelti susidomėjimą.

Trims dienoms praėjus po minėto atsišaukimo paskelbimo „Die Yacht“ žurnale, atėjo laiškas iš Wedel, maždaug 100 km. nuo „Vin“ savininko gyvenamos vietos Danijoje — „Vin“ surasta!

Rado buriuotojas, kuris jau 30 metų kaip buriuoja. F. Lescheck, 1945 m. iš R. Vokietijos su jachta pabėgo į Daniją ir vėliau netoli Hamburgo rado naują gyvenvietę. Perskaitęs atsišaukimą, jis prisiminė netoli į krantą ištrauktą jachtą. Pasišnekėjęs apie atsišaukimą su savo žmona, jis dar ilgai galvojo apie tą jachtą, netoliese ištrauktą į krantą. Jis prisiminė, taip pat pasakojimą vieno jachtų prievaizdos, kuris išsitarė, kad jachtą žiemai palikęs vienas jaunas vyrukas, gyresis, esą jachtą priklausanti jo dėdei gyvenančiam Pietų Amerikoje, ir jachtą jam palikęs prižiūrėti ir naudotis.

Pasakojimas F. Lescheck'ui pasirodė įtartinas. Iš pradžių lyg abejodamas, vėliau vis dėlto nutarė nueiti ir pažiūrėti jachtą, kuri buvo pastatyti žiemai.

Jachtos aprašymas atitiko, be to, užpakalyje durkyje, kur buvo vardo raidės, matėsi skylutės. kurios buvo paviršutiniai užteptos. Keista taip pat buvo, kad visa jachta buvo gražiai nuluota, tik užpakalinis durkis buvo subraižytas ir labai nelygiai užrašytas naujas vardas ir uostas.

Buvo paskambinta Vin-Hansen į Kopenhagą — nors susikalbėti ir buvo nelengva, bet, vis dėlto, buvo išsiaiškinta, kad „Vin“ yra.

Sekmadienio rytą Lescheck namuose jau buvo Vin-Hansen su draugais ir policijos komisaras Andersen. Apie „Vin“ savininko džiaugsmą nėra ko ir rašyti.

Savaime aišku, už atradimą „Vin“ F. Lescheck turėjo gauti skirtą premiją, bet suteikimas paramos ar pagalbos tarp buriuotojų nėra atlyginamas. Lescheck išsitarė: „Mūsų buriuotojų draugai - danai daug kartų tai įrodė. Mano kelionių metu į Daniją teko pažinti buriuotojų tarpe daug gerų malonių žmonių, kurie visuomet buvo pasiryžę padėti, taip, kad mano mažas patarnavimas turi būti irgi priimtas draugiškai.“ Po to Vin-Hansen rašė „Die Yacht“ žurnalui:

„Su džiaugsmu turiu Jums pranešti, kad „Vin“ atrasta. Ją radome ištrauktą į krantą jachtklubo rajone, prie Wedel miesto — netoli Hamburgo. Už Jūsų atsišaukimą, paskelbtą „Die Yacht“ žurnale Nr. 22, nuoširdžiai dėkoju. Tas atsišaukimas vedė prie pasisekimo. Tuo pačiu prašau jus savo žurnale paskelbti

sekantį mano pareiškimą:

Mieli draugai buriuotojai. Priimkite mano nuoširdžią padėką už sportinę draugystę, padedant man surasti dingusią "Vin". Radėjas buvo F. Lescheck, Wedel buriuotojų klubo narys.

Aš niekuomet neužmiršiu tos paramos, kurią jūs man suteikėte".

F. Lescheck pagal Vin-Hansen brailinius galvojo pasistatyti sau 30 m² jachtą. "Die Yacht" žurnalas iš savo pusės palinkėjo F. Lescheck kaip galima greičiau įsigyti naują jachtą ir kartu su žmona praleisti daug jaukių ir malonių valandų jūroje ir kad ateinančiame sezone visuomet turėtų gerą vėją, kad visuomet būtų ir vandens žolės tarp laivo kylio ir dugno, ko žurnalas linkėjo taip visiems savo skaitytojams draugams bei bendradarbiams visose jūrose.

Po tokio laimingo "Vin" jachtos suradimo redakcija prašo ateityje įvykus laivų vagystei tuoj pranešti redakcijai.

P.S. Vagis, sužinojęs apie numatomą suėmimą, nusižudė.

Laisvai vertė L. K.

JŪRŲ SKAUTŲ-ČIŪ ŠVENTĖ ČIKAGOJE

Šių metų vasario mėn. 1 d. Čikagos jūrų skautai su tėvais ir svečiais iškilmingai paminėjo jūrų skaučių Juodkrantės tunto vienerių metų, jūrų skautų Baltijos Jūros tunto ketverių metų veiklos sukaktį ir Klaipėdos Krašto prijungimą prie Lietuvos.

Minėjimas buvo pradėtas pamaldomis, kurias atlaikė ir širdingą pamokslą pasakė tuntų kapelionas kun. J. Kariušis S.J. Po pamaldų Jaunimo Centro didžiojoje salėje įvyko dvejų švenčančių tuntų iškilmingos sueigos, dalyvaujant gražiam Lūriui sveičiui, skaučių Kernavės ir Aušros Vartų tunto atstovams ir Lituanicos tunto atstovams.

Išrinkiausiu abu tuntus ir įnešus veliavas, minėjimas buvo pradėtas Lietuvos ir JAV himnais. Perskaičius tuntų įsakymus, Juodkrantės jūr. skaučių tunto veiklos metinę apžvalgą perskaitė sese Jūratė Abromaitytė. Baltijos Jūros tunto veiklos sintezę padarė tuntininkas v.v. A. Butkevičius, padėkodamas sesėms ir broliams, prisidėjusiems prie darnaus darbo.

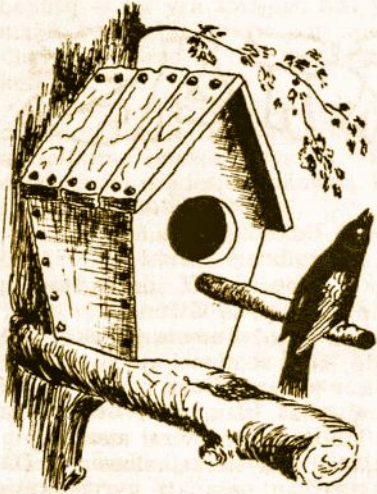
Iš Vyriausios skautininkės įsakymo paaiškėjo, kad Juodkrantės tunto tuntininkė s. F. Kurgonienė pasitraukė iš tuntininkės pareigų, jas perduodama ps. A. Gasnerienei. Atsisveikindama su tuntu s. F. Kurgonienė dėkojo sesėms už darbėtumą, broliams už mielą talką ir naujai tuntininkei perdavė auksinį inkarą — simbolinį vadovybės ženklą. Jūrų skautės pareigas baigusiai tuntininkei įteikė gėlių su prašymu jų nepamiršti.

Sukaktuves švenčančius tuntus sveikino skaučių Kernavės tunto skiltis ir tuntininkė s. H. Plaušnaitienė ir abiems įteikė po burlavio modelį. Buvusiai ir naujai tuntininkei buvo įteikta po Vilniaus Verbą. Jūrų skautiją sveikino v.s. dr. J. Aglinskienė, savo ir V. Skautininkės vardu; vidurio rapono vadas s. A. Banionis, jūr. s. L. Knopfmileris, Aušros Vartų tunto tuntininkė s. J. Bobinienė ir tėvu komiteto atstovas. V.s. O. Zailskienė, sveikindama jūros skautus ir skautes, priminė 10 metų graikų Odisejaus kelionę jūromis. Ji linkėjo visai jūrų skautijai Odisejaus ištvėrėms jau 15 metų keliaujant, kol pasieksime savosios Tėvynės krantus. Gražiu, humoristiniu žodžiu sveikino ir rajono vadeivos pav. ps. V. Vijeikis.

Klaipėdos Krašto prijungimą prie Lietuvos savc kalboje plačiai nušvietė Mažosios Lietuvos Bičiulių atstovas p. M. Naubaras. Prelegentas, iškeldamas ir to meto Amerikos lietuvių pastangas, priminė ir mums pareigą pažinti, studijuoti ir ginti Mažosios Lietuvos reikalą. B. J.

jūr. v.s. dr. K. Aglinskas
pašnekesio metu IV TS.
Nuotr. L. Knopfmilerio.

Pavasaris tėviškėlėje.

Kai pavasaris ateina,
Tuoį varnėnas savo dainą
Švilpia soduos ir laukuos
Ir visuos plačiuos miškuos.

Juoktis noris, džiaugsmas ima,
Vyturėlis iš arimų,
Kai pakyla, kai prabyla,
Tai per dieną nenutyla.

Gandrai, pempės, volungėlės
Klega, šaukia: žemė kėlės!
Sulinguoja ir sužia
Sužaliavusi giruzė.

Saulė skrieja platų ratą
Ir kiekvieną daigą mato,
Ji pažadina visus —
Ir didžiuosius, ir mažus...

Linksmas tėviškės artojas
Su paukšteliais uždainuoja,
Verčia vagą, verčia kitą
Ligi vakaro nuo ryto.

Margis laksto, vištas vaiko,
Jam gulėti nebereikia,
Kai saulutė, ta mieloji
Iš namų visus vylioja.

Ir vaikučiai nenustovi —
Čia per tvorą, ten per griovį...
Viskas nauja, žalia, miela —
Kelia kūną, kelia sielą.

TURKAS

Alvydas Pautkus

(t q s a)

Sis žilas senis man dabar pasirodė baisesnis už kabantį sienoje paveikslą. Egoizmas, kerštas, savo buvusių draugų kankinimas... Viešpatie, pasigailėk pasigailėk...

— Mielas bičiuli, — širdgėlos spaudžiamas kalbėjau, — prašau, nedarykite kitiems to, ko nenorėtumėte, kad kiti su jumis darytų...

— Tamsta per jaunas, kad pažintum tikrą gyvenimą, — atšovė jis man, nė nesujudėdamas.

— Ar aš galėčiau su jumis kada plačiau išsikalbėti? — paklausiau.

— Nemanau, kad mudu kada galėsime surasti abiems įdomią temą, — pasišaipė iš mano klausimo, atsistojo, priėjo prie lango ir žiūrėjo kažkur į gatvę.

Supratęs, kad mudviejų pasikalbėjimas baigtas, atsistoja ir aš.

— Tai leisite man jau išvykti? — paklausiau, imdamas nuo stalo skrybėlę.

Jis atsisuko. Gilus ir piktas žvilgsnis atsirėmė į mane, bet aš laikiausiai ramiai, nes buvau viskam pasiruošęs.

— Ir nesakysi, kur išdavikas Giedrys pasislėpė?! — riktelėjo jis klaikiu, traškančiu balsu, tartum jį kas smaugtų.

— Apie poną Giedrį aš pasakiau jums viską, ką žinojau.

— Vadinasi, viskas... O ar tamsta nesigailėsi per mažai pasakęs?

— Nesijaučiu pasakęs nei per daug, nei per mažai.

— Vieną dieną tamsta išgirsi, kad Girūnas mirė... ir mirė dėl to, kad pats tylėjai. O kaip gi tada galėsi jaustis, jaunas žmogau?...

— Leisite jūs man visiškai atvirai atsakyti?

— Žinoma.

— Kai sužinosiu, kad ponas Girūnas, buvęs jūsų geriausias draugas, mirė jūsų pačių prižiūrimejoje kankinimų ka-

meroje, aš melsiuos už jus lygiai taip pat, kaip ir už poną Girūną...

— Ir kas iš to? Tamsta į viską tebežiūri taip, kaip seminarijoje išmokė.

— Iš kur mano pažiūrų priežastys, tai jau būtų kitas klausimas, bet į jūsų pirmąjį klausimą aš atvirai atsakiau.

— Matau, kad nesusikalbėsime. Dabar aš turėčiau pašaukti vyrus, kurie tamstą nuvestų, kad kalbėtum tai, kas reikia...

Jis grįžo prie stalo, pirštais kelis kartus į jį pabarbeno, dėbtelejo į grindis, į mane, į langą. Kažko delsė, kažką galvojo.

— Jūs nesivaržykite, — sakiau jam ramiai, — darykite viską, kas jums liepiama ar ko pats norite. Aš esu pasiruošęs...

— Atvirai sakant, — pagaliau prašneko, — tamstą kol kas dar gelbsti luomas. Mes nenorime šiuo metu liaudyje gando, kad kunigai suiminėjami.

— Šito aš nežinojau... Vadinasi, mokėjau pasirinkti profesiją, — pajuokavau.

— Bet dėl ateities garantijų negalėčiau pasirašyti nei tamstai, nei tamstos kolegoms... Kas neina su gyvenimu, tas nėra jo ir vertas...

Ir po trumpo stabtelėjimo, per kurį nieko nespėjau pasakyti, pridėjo:

— O dėl Giedrio, manau, kad dar pasikalbėsime kada nors... Šį kartą buvo juk įdomu su tamsta po tiek metų pasimatyti...

Ar jis valdėsi, ar jo širdyje staiga kažkas atslūgo, bet jis jau buvo malonus ir mandagus. Atsisveikindamas paspaudė ranką, palinkėjo geros kelionės, man išeinant, atidarė duris ir palydėjo koridoriumi...

Aš negaliu užmigti. Prieš mane stovi senas sulysęs, čia piktas, degęs kerštu ir neapykanta, čia malonus ir šnekus žmogus — Kasiulis. Ir koks jis šiandien

bebūtų — jis yra žmogus. Kai jis buvo mažas berniukas, juk ir jam mama miam dien kartodavo: "Tik būk geras, vaikeli"...

Lapkričio 19 d. šeštadienis. "Todėl meskime šalin tamsybės darbus ir apsvilkime šviesos šarvais"... Šiais žodžiais rytoj pradėsiu pamokslą. Pasiruošiau ir laukiu Miškinio.

Jis turi man papasakoti apie ponią Girūnienę, kuriai šiandien jis nuvežė mano laiškelį. Vargšė ponia. Iš kažkur ji jau spėjo sužinoti, kad jos vyras kaninamas ir spiriamas pasakyti, kur pasislėpęs ponas Giedrys. Daug kas mano, kad ta teisybė buvusi specialiai per miestelio komitetą jai pasiūsta, kad ji, gelbėdama savo vyrą, išduotų poną Giedrį. Laiškelyje poniai parašiau apie pasimatymą su Kasiuliu ir pridėjau keletą raminančių žodžių. Kaip jautėsi ponia, perskaičiusi Kasiulio pavardę? Ką po to jai reiškė mano suraminimas? Aš spėliuju, jaudinuos ir nekantriai laukiu pasiuntinio. Gi tas Miškinis visada toks lėtas, nejudrus...

Lapkričio 20 d. sekmadienis. Sunki buvo vakarykštė diena — Miškinio tesulaukiau vėlai vakare.

— Į kleboniją dienos metu Onutė manęs nebeleidžia, — pasakė jis, — ji nujaučia, kad esu sekamas dėl vieno kito neatsargaus išsitarimo.

— Žinoma, Romai, atsargumas reikalingas ne tam, kad bijotum, bet tam, kad ilgiau išliktum ir būtum naudingas, — atsakiau jam.

— Taigi, teisybė, — suniurnėjo Miškinis, palinguodamas galvą.

— Na, sakyk! Kaip tenai?

— Blogai, — kalbėjo jis, — perskaičiusi jūsų laišką, ponia apsipylė ašaromis ir ilgai nieko nesakė. Tik paskui, lyg nesavomis lūpomis, ištarė: "Gal dar nepervėlu būtų, jei važiuočiau ir paprašyčiau pasigailėti". "Ne, to jūs nedarykite", — priešinausi jos sumanymui. "Bet aš turiu ką nors daryti, aš negaliu čia sėdėti ir laukti, kai Kazys"... — ir ji vėl verkė, nebaigusis sakyti. Aš nebežinojau nei ką sakyti, nei ką daryti. Man tik kažkaip rodėsi, kad verkia mano mama. Išėjau susigraudinęs ir, teisybę pasakysiu, man atsirado noras užmušti Kasiulį, kad jausčiau širdies palengvėjimą...

— Romai, — sudraudžiau jį, — iš-

mesk iš galvos tokią mintį. Prikelti žmogų, o ne užmušti yra mūsų pareiga. Užmušti žmogų tik nuodėmė tegali, niekas kitas...

— Jis jau nebe žmogus...

— Taip nekalbėk. Jis toks pat žmogus kaip ir tu...

— Gal aš nesuprantu, aš nemokytais, bet tai netiesa, ką dabar pasakėte, — pakėlė balsą Miškinis. Šitai labai retai su juo atsitinka, ir aš pamačiau jį įžėdęs.

— Atleisk, Romai, aš kalbu perdaug esminiais sakiniais. Palikim tai.

Ir tada jis išėjo. Liūdnas, piktas, kažko neramus. Tikrai bijau, kad su juo kas nors neatsitiktų.

Lapkričio 22 d. antradienis. Dar vis tikėdamasis, kad to nebus, skaudžiai apsvyliau. Po to pasikaltėjimo su Miškiniuman buvo taip kažko neramu. Kai vakar vakare jo nesulaukiau, šiandien nutariau pats pas jį užėiti. Jau temo, kai pravėriau jų namelio duris. Mane pasitiko Onutė.

— Seniai buvęs svečias, — pasakė ji.

Pranukas prie stalo ruošė pamokas — kažką rašė, rašaluotais piršteliais spausdamas žalią kotelį. Mane pamatęs, jis pašoko ir atsistojo. O aš neturėjau jokio noro su berniuku pakalbėti, kaip pakalbėdavau, vos jį pamatęs. Kambary Miškinio nebuvo, ir mano širdį suslėgė bailsus nujautimas.

— Na, o kur šeimininkas? — tuoj paklausiau apsidairęs.

— Į Šiaulius išvažiavo, — ramiai atsakė Onutė.

— Į Šiaulius? — nebesuvaldžiau nusistebėjimo ir išplėstų akių.

— Taip, į Šiaulius. O kodėl? — susirūpino Onutė, pamačiusi mano veide išgąstį.

— Kokių gi reikalų? — valdydamasis paklausiau.

— Sakė, turįs pirkti kažkokių vinių, kurių čia nebegalima gauti...

— Ak, taip... taip... vadinasi, su reikalais...

— Jei yra kas skubaus, aš gal galėčiau padaryti, — siūlėsi ji ir vis žiūrėjo į mane nustebusiomis akimis.

Tos akys, rodos, ir dabar žiūri į mane iš gelsvos sienos ir klausia, klausia. O aš tyliau ir nesakau. Ji nieko nežino ir laukia savojo Romo sugrįžtant. Ir Pranukas laukia tėvelio, kuris žadėjo iš

ATLANTO RAJONAS - JAV

* Rajone pasikeitė vadovai: Hartfordo Tėviškės vietininku vietoje pasitraukusio iš pareigų ps. Vyt. Zdanio paskirtas s. Vyt. Pileika; Waterburio Panerių vietininku vietoje pasitraukusio ps. R. Pakalnio paskirtas s.v. sl. J. Velička.

* Rajono vilkiukų stovyklai šiais metais vadovaus ps. J. Raškys.

Elizabeth, N. J.

* 1959 m. sausio mėn. 17 d. vietos skautai ir skautės suruošė KAUKIŲ BALIŲ. Salė buvo labai puikiai išpuošta ir dekoruota. Dalyvavo 35 kaukės. Geriausioms kaukėms buvo paskirtos penkios piniginės dovanos. Iš penkių keturios atiteko vietos skautėms, būtent: I vieta - grybui, Jar-

maitei, II vieta - kumeliukui, Lanytei, III vieta - 1001 naktis, Kvietkauskaitė ir IV vieta - meksikietis, Bartytė. Šokiams grojo puikus orkestras. Valgių bufetą tvarkė mamytės. Daugiausia darbo įdėjo p. p. Bartienė, Bružėnienė, Ramanauskienė ir Vakarietienė. Gėrimų bufetą vedė tėveliai, kur kruopščiai dirbo p. p. Bartys, Bružėnas, Jarmas, Kasperiuonas ir Lanys. Taip pat iš rėmėjų gauta aukų, kurių pagal jų norą neskelbiame. Skautai ir skautės dėkoja visiems už paramą darbu ir aukomis, o taip pat visiems atsilankiusiems svečiams ir dalyvavusioms kaukėms. Algis.

Boston, Mass.

* s. Makaitytė yra viena iš Bostono šešiolikos išrinktų skaučių, kuri šią vasarą dalyvaus Senior Scout Roundup, Colorado.

* Vasario 16 tunto sueigos metu, Biru-

miesto saldinių parvežti. O, Viešpatie, koks baisus šio gyvenimo paveikslas! Ir man gaila kažko. Sėdžiu vienas su savo galesčiu, kuris niekam padėti negali.

Aš vaikštau kambaryje ir meldžiuosi.

Lapkričio 23 d. trečiadienis. Skubu į stotį. Kai anksti rytą įėjau į zakristiją ir ėmiau ruošti šv. Mišioms, pro duris įpuolė Onutė ir, balsu kukčiodama, kalbėjo:

— Atsitiko kas nors... atsitiko...

Laukiau visą naktį, o žadėjo vakare grįžti. Darykite ką nors, gelbėkite Romą, aš pražūsiu viena su Pranuku...

Nebuvo laiko nei galvoti, nei kalbėti. Pažadėjau važiuoti. Taip — skubu jau į stotį. Neturiu nė minutėlės sau...

Lapkričio 25 d. penktadienis. Niekada gyvenime nebuvau toks silpnas kaip užvakar, kai artinausi prie NKVD rūmų. Mane nežmoniškai slėgė klausimai:

mas: rasiu Kasiulį gyvą ar sužinosiu apie baisų įvykį? Iš visko atrodė, kad pirmajai versijai jau labai mažos galimybės bepalikusios. Kaip aš pranešiu apie nelaimę Onutei, kaip ji visa tai pergyvens — nebeturėjau jokio vaizdo. Juk jeigu jis padarė tai, apie ką man pasisakė, tuomet baigta, viskas baigta. Šitai man buvo taip baisu, kad aš nežinau nė dabar kaip tai pavadinti. Ir aš drebėjau labiau, negu prieš daug daug metų, eidamas tą vakarą į pono Giedrio butą...

Prie durų mane sulaukė sargybinis ir paprašė raštelio. Aš jokio neturėjau ir tik aiškinau, kad noriu pamatyti Kasiulį. Sargybinis su manimi nekalbėjo. Liepė trauktis nuo durų. Taip — aš buvau visai pamiršęs įvestą procedūrą ir stačia galva norėjau patekti ten, kur širdis liepė. (b.d.)

tės dr-vės Voverų skiltis - Norma Razvadauskaitė skiltininkė - davė skaučių įžodį. A.K.

KANADOS RAJONAS

Hamilton, Ont.

* Hamiltonė šiuo metu veikia du tuntas - Širvintos skaučių tuntas, vadovaujamas ps. A. Vilimienės ir Nemuno skaučių tuntas, vadovaujamas ps. J. Trečioko. Nemuno tuntas yra sudarytas iš dviejų draugovių D. L. K. Vytauto dr-vės, vadovaujamos sk. vyčio sl. A. Liškausko (Dr-vė taip pat globoja ir vilkiukus) ir Banginio valtės, vadovaujamos vyr. vl. A. Pilypaičio.

* Gruodžio 21 d. įvyko skautų eglutė ir skautų - skaučių sueiga. Šimet vietoje tradicinio Kalėdų Senelio atvyko Senis Skautas iš Lietuvos ir įdomiai papasakojo apie mūsų gimtąją šalį. Buvo išdalytos dovanos ir po to gausus jaun. skaučių būrys atliko kalėdinę programą, kurią pravedė sesė L. Virbickaitė.

* Hamiltono skautai ir skautės gavo Lietuvių Namuose kambarį, kurį gražiai išdekoravo ir įkūrė savo būklą. Šiame būkle bus daromos skilčių ir draugovės sueigos. Būkle seniūnu paskirtas v. vl. A. Pilypaitis, Per Kalėdų atostogas būkle vyko skiltininkų kursai, kuriuose mokėsi 10 skaučių ir skautų. Šie kursai buvo praversti brolio V. Rupinsko. V. Breichmanas

* Jau kuris laikas Hamiltonė veikia Skautų Rėmėjų Komitetas. 1958 m. pabaigoj įsteigta Skautų Rėmėjų Draugija, kurios tikslas moraliai ir materialiai remti skautų veiklą. Prieš Kalėdas buvo sušauktas tėvų susirinkimas ir nutarta organizuoti skautams remti būrelis Vasario 16 d. Gimnazijos būrelių pavyzdžiu. Nuo 1958 m. gruodžio 1 d. suorganizuota ir veikia 7 būreliai; kiti dar organizavimosi stadijoje. Tikimasi, kad tai bus nuolatinės, nors ir nedidelės, pajamos skautų veiklai remti. Energinga skautų R.D-jos Komitetą sudaro: Z. Laugalys, St. Bakšys, G. Breichmanienė, A. Tumaitis, V. Navickas, A. Kaušpėda, V. Varnas, V. Rupinskas, Sakalas ir P. Breichmanas. Gegužės mėn. dar numatyta suruošti šokių vakarą ir sutelkti šiek tiek lėšų vasaros stovykloms paremti. B.

London, Ont.

* Londono Simano Daukanto d-vės Bičiųlių ir Rėmėjų Būrelis, skautų Židiniui talkininkaujant, surengė ir pravedė š. m. sausio mėn. 31 d. šokių vakarą. Buvo pravesta ir loterija. Šokių vakaras praėjo gražioje nuotaikoje. Vakaro pelno da-

lis bus paskirta Džiamborės Fondui.

* Į Londono skautų Židiniį įstojo kelios vyr. sesės. Tokiu būdu Londono skautų Židiny pasidarė mišriu Židiniu.

* Daromos pastangos Londone įsteigti vyr. sesių vienetą.

* "Skautų Aido" prenumeratų rinkimas 1959 metams, dėka pasišventusio s. v. kand. A. Kalnėno, Londone bus sėkmingesnis, negu 1958 metais. "Mūsų Vytį" Londone platina s. v. v. sl. B. Uždravis.

Montreal, Que.

* 1958 m. lapkričio mėn. 21 d. Montreaulyje lankėsi Commonwealth Vyr. Skautininkas lordas Rowallan K. G., K. T., M. C. Kadangi lietuviai skautai Montreaulyje priklausė Kanados Katalikų Skautų Federacijai, buvo ir mūsų atstovai pakviesti dalyvauti svečio apsilankymo proga suruoštoje sueigoje. Su lietuvių skautų vadovais svečias nusifotografavo.

* Įvykusiame 40 metų Jubiliejaus minėjime 1958 m. gruodžio 7 d. įteikti ordinais šiems asmenims: prancūzų katalikų vyr. skautininkai Mr. Hull Padėkos ordinas ir ps. Juozui Piečiaiui Ordinas už Nuopelnus.

* 1959 m. sausio 15 d. įvykusioje Dr. J. Basanavičiaus sk. vyčių būrelio sueigoje buvo diskutuotas židinių klausimas. Išsikalbėjus prieita nuomonės neskubėti ir palaukti, kol Pirmija Židinius įstatutins. Tad lauksime. Naujo vyčių būrelio kūrimo klausimas irgi atidėtas vėlesniam laikui. Norima naujuosius vyčius daugiau supažindinti su tikruoju vyčių darbu. O tai jie galės pasiekti, dar kurį laiką dirbdami senųjų vyčių tarpe.

* Sausio mėn. 30 d. mus nuliūdino skaudis žinia sužinojus, kad grįžtant iš mokyklos susisiekiama nelaimėje mirtinai buvo suvažinėtas Anykščių Šilelio d-vės skautas Arvydas Morkūnas. Ponams Morkūnams, žuvus jų vieninteliam sūneliui, skautės ir skautai reikią giliausią užuojautą.

* 1959 m. sausio 30 d. Dr. J. Basanavičiaus skautų vyčių būrelis šventė savo dešimtmetį.

Prieš dešimtį metų, vos tik atvykus iš Vokietijos pirmiesiems vyčiams, buvo įsteigtas būrelis, pavadintas Dr. J. Basanavičiaus vardu. Šių dešimties metų laikotarpyje nemažas narių skaičius perėjo per būrelio eiles. Vieni išvykdavo į kitas vietas, kiti naujai įsijungdavo. Būrelis nemažėjo, bet vis augo. Šiandien, švenčiant dešimtmetį, būrelis yra pasiekęs aukščiausią narių skaičių - 18 aktyvių vyčių.

Dešimtmečio proga Mount Royal vieš-

butyje buvo surengtas puikus pobūvis, kuriame dalyvavo vyčiai, vyr. sesės ir gražus būrys svečių - skautų bičiulių. Vakarą praėjo pasigėrėtinoje nuotaikoje.

* Sausio mėn. 31 d. Neringos ir Geležinio Vilko tuntai Aušros Vartų parapijos salėje surengė šokių vakarą - Šiupinį Montrealeo lietuviškajai visuomenei. Tenka pastebėti, kad panašūs skautų vakarai susilaukia vis didesnio dėmesio iš visuomenės. Ir nenustabu. Skautai pasirodo su ypatingai puikiomis programomis. Ir ši kartą buvo labai gerai pasiruošta ir duota linksma bei nuotaikinga programa. Publika nesijautė esanti pamišta, nes tapo gyvai įjungta į žaidimus bei populiarius bendrus šokius. Vakarą praėjo linksmoje nuotaikoje. Tikimės, kad sekantį kartą būsime dar gausiau aplankyti.

* Su pasisekimu vyksta Geležinio Vilko tunto vėliavos fondo vėjus. Jau eilė Montrealeo lietuviškųjų organizacijų atsiliepė ir paskyrė aukų vėliavai. Ir iš pavienių asmenų jau yra gauta aukų. Šiuo metu jau esame pusę reikalingos sumos surinkę. Tikimės, kad ir daugiau organizacijų bei pavienių asmenų atkreips dėmesį į šį reikalą ir įgalins mūsų tuntą pasipuošti nuosava vėliava.

* Kanados skautų vyčių rėmėjų būrelis Vasario 16 gimnazijai jau pradėjo veikti. Būrelį sudaro Montrealeo, Toronto (pulk. J. Šarauskas), Londono ir St. Catharines vyčiai. Pirmas čekis \$20,00 už 1959 m. sausio mėnesį jau pasiųstas ir gautas iš gimnazijos atsakymas. Visus su būreliu surištus reikalus tvarko s. v. v. sl. Apolinaras Skopas iš Montrealeo. A. S.

Toronto, Ont.

* III-ji ASS Toronto Skyriaus žiemos stovykla buvo suruošta vasario 1 d. savaitgalį lietuvių vasarvietėje Springhurst. Programoje išklaudyta visa eilė Korp! Vytis junjorų paruoštų temų, liečiančių lietuviybės klausimus. Be to, buvo slidinėta, linksmintasi, išskylauta po gamtą ir pravesta poezijos valandėlė. Šeštadienio vakare šaltame ore prie laužo vyko Korp! Vytis senjoro pasižadėjimas. Pasižadėjimą davė: M. Slapšys, A. Dailė, K. Dainora, A. Dvarionas, V. Kvedaras ir V. Šernas. Taipgi viena t. n. davė vyr. skautės įžodį. Stovykloje su keletu svečių dalyvavo 30 skyriaus narių.

* Skautų vyčių pulk. J. Šarauskas būrelis sveikina penkis savo narius, davusius senjoro pasižadėjimą. Paskutinį būrelio sveigoj buvo aptarta būrelio finansinė padėtis. Pernai vykusiam Kanados rajono sk. vyčių sąskrydy buvo įsteigtas Kanados rajono sk. vyčių Vasario 16 gimnazijai remti būrelis. Pulk. J. Šarauskas būrelis yra pasižadėjęs aukoti po 20,00 dol. Po

sueigos būrelis atliko gerą darbą - padėjo ekspedijuoti "Sk. Aidą".

* Rambynų tunto adjutantas s. v. v. sl. A. Dailė pasitraukė iš eity pareigų.

* Toronto skautų-čių tautinių šokių grupė "Gintaras" dalyvavo K. L. B. Toronto apylinkės valdybos suruoštame Vasario 16 minėjime, kur atliko dalį programos.

* "Gintaro" grupės vadovas s. v. v. sl. V. Turūta apsiėmė vadovauti bendruomenės naujai suorganizuotai tautinių šokių grupei, kurios dauguma taip pat yra skautai.

* Vasario 16 d. vakare Šv. Jono bažnyčioje J. E. vysk. F. Allen laikė mišias už Lietuvą. Pamaldose uniformuoti ir su vėliava dalyvavo Rambynų ir Šatrijos tuntų skautai-tės.

* Šatrijos skaučių tunte pasikeitė kelios vadovės. Šiuo metu tuntui yra reikalinga korespondentė. "Pirmenybė" broliams! Suinteresuoti kreipiasi pas tuntininkę.

Juozas

* (sks) Vasario 8 d. Šatrijos ir Rambynų tuntai paminėjo Vasario 16-tąją. Sueiga buvo sušaukta Šv. Jono Krikštytojo parapijos salėje ir gausi tiek skautų-čių vienetų nariais, tiek svečiais. Ypač visiems į akis krito mažasis mūsų atžalynas, kurio šį kartą prigūžėjo pilna salė. Į sueigą atsilankė Brolijos VS v. s. Stp. Kairys, iškilmingos dalies metu pasakęs taiklų sveikinimo žodį. Trys jauni skautės davė įžodį. Oficialią dalį pravedė ps. G. Šernas. Vėliavas išnešus, buvo p. I. Kairienės pašnekesys lietuviškumo temomis. Prelegentės kreipimasis į jaunuosius sueigos dalyvius jų neapvyklė. Jiems suprantamus papasakojimus ir aiškinimus mažieji išklaušė su dėmesiu. Po pašnekesio improvizuotą lauzelį pravedė ps. V. Abromaitis.

* (sks) Rambynų tunto tuntininkas ps. V. Abromaitis, profesinių reikalų verčiamas, pasitraukė iš tuntininko pareigų ir išvyko į Brooklyną, N. Y. Vasario 20 d. išvyko į tanciam "Sietyno" mėgėjų teatrą, kurio narių mūsų brolis buvo, ir skautai-tės Šv. Jono Krikštytojo salėje bendrai suruošė kuklias išleistuves. Kavutės metu kalbėjo VS v. s. Stp. Kairys, "Sk. A". vyr. redaktorius, "Sietyno" vadovas kun. B. Pacevičius, p. Kaknevičius, ps. G. Šernas ir ps. J. Matulaitis. Išvykstančiam buvo įteiktos prisiminimo dovanėlės: Brolijos Vadijos vardu "Skautybė Berniukams", teatro vardu dėžutė, kurioje "pinigai ir širdis" (įteikėjas pacitavo iš jų vaidinto veikalo) ir Toronto skautų-čių vardu odinis lietuviškais motyvais albumas, ps. Vyt. Abromaitis padėjo už dovanas ir gražius linkėjimus. Kavutei baigiantis, padainuota ir

"Ateina Naktis" rate atsisveikinta.

* ps. V. Abromaičiui išvykus, Rambyno tunto tuntininko pareigas eina ps. G. Šernas.

* Vasario 22 d. vyresnės skautės Lietuvos Namuose Susimąstymo Dienos proga turėjo sueigą. Pašnekės apie skaučių tarnybą artimui skaitė v. sl. A. Šarūnienė.

* Vasario 22 d. Šv. Jono Krikštytojo parapijos salėje įvyko Toronto skautų-čių tėvų-rėmėjų susirinkimas - kavutė. Susirinkimą atidarius tėvų-rėmėjų komiteto pirm. ps. J. Matulaičiui, jį vesti buvo pakviestas p. Tamošauskas, PLB pirm. p. J. Matulionis kalbėjo susirinkusiems tėvams lietuviybės išlaikymo klausimais. Po pašnekėsio tėvų-rėmėjų komitetas atsištatydino ir tuoj pat įvyko naujojo komiteto rinkimai. Išrinkti: p. St. Dabkus, p. L. Gvildienė, p. P. Augustinavičius, p. Dilkus ir p. Adomavičius. Kandidatais liko p. O. Indrelienė, p. E. Stepaitienė ir s. v. v. sl. J. Danaitis. Po rinkimų prie kavutės diskutuoti įvairūs skautų-čių rėmimo reikalai. Pranešimus padarė buv. tėvų-rėmėjų komiteto pirm. ps. J. Matulaitis, Šatrijos tunto tuntininkė ps. D. Keršienė ir buv. Rambyno tunto tuntininkas jūr. s. H. Stepaitis.

* Vasario 22 d. Priskėlimo parapijos salėje įvyko Vasario 16-tosios minėjimas jaunimui, pirmą kartą tokio pobūdžio. Iškilmingąją minėjimo dalį pravedė s. v. sl. V. Kvedaras. Dalyvavo uniformuoti skautai-tės su vėliava. Pats minėjimas buvo sutraukęs virš 500 dalyvių ir buvo įdomus, ne nuobodus, tiek kalbėtojais, tiek menine programa.

VIDURIO RAJONAS - JAV

Cleveland, Ohio.

* (sks) Clevelando Pilėnų tunto DLK Vytauto draugovė vietos skautų savaitės proga vas. 7-15 d. Dirvos namų vitrinoje turėjo parodėlę. Šimtą parodėlės langas nebuvo pergrūstas eksponatais. LSB Pirmūno v. s. P. Jurgėlos Clevelando skautų jubiliejinei sueigai atsiųstas Vytauto Didžiojo paveikslas bylojo žiūrovams apie dr-vės globėją. Oro skautų vėliavą su trispalve kampe supo pačių vytautėnų statyti lėktuvų bei sklandytuvų modeliai. Po jais buvo pavyzdinis stovyklos modelis, vėjo tunelis, nuotraukos ir kt. Nuotraukos vaizdavo vytautėnų stovyklas ir keliones. Vytautėnų laimėjimus IV Tautinėje Stovykloje atstovavo garbės kaspiniai, o taip pat ir medinis trofėjas už du kartus laimėtas iškylų varžybas vietos skautų tarpe.

* (sks) Clevelando Neringos ir Pilėnų

tuntai vas. 15 d. Nepriklausomybės šventės iškilmėse tiek Šv. Jurgio bažnyčioje, tiek ir Šv. Juozapo mokyklos salėje dominavo savo vėliavų gausumu. Šv. Mišias Šv. Jurgio bažnyčioje atnašavo ir dienai skirtą pamokslą pasakė kun. P. Dzegoraitis. Po pamaldų abu tuntai ir akad. skautai su savo vėliavomis nuvyko į lietuvių kultūrinį darželį. Ten iškilmingoje sueigoje pagerbė didžiuosius Lietuvos atgimimo daktarus - J. Basanavičių ir V. Kudirką. Apie tų dviejų dvasios milžinų pavyzdį aniems laikams ir dabarčiai kalbėjo v. s. Pr. Karalius. Pilėnų tuntas padėjo vainiką prie Dr. J. Basanavičiaus, o Neringos tuntas - prie Dr. V. Kudirkos paminklo. Neilga sueiga buvo prasminga savo susikaupimu ir patriotine dvasia.

Detroit, Mich.

* (sks) Detroito Gabijos ir Baltijos tuntai kartu su vietos ASS skyriumi sausio 18 d. išpūdingai atšventė Lietuvos Skautijos 40 m. sukaktį. Šventė pradėta pamaldomis, kuriose vienetai dalyvavo organizuotai su vėliavomis. Vėliau, buv. lietuvių svetainėje buvo iškilminga sueiga. Jon skaitlingai atsilankė skautų tėvai ir bičiuliai.

Baltijos tuntininkas s. Vl. Pauža pasakė kalbą. Įžodį davė trys Gabijos tunto kandidatės skautės - A. Ciunkaitė, D. Miškinytė ir M. Sukauskaitė. Į skiltininkės laipsnį pakeltos - psl. R. Černiauskaitė ir G. Staniulytė, į paskiltininkės - skautės A. Anužytė ir V. Vizgirdaitė, į vairininkės - jūrų skautės V. Gubilaitė ir N. Naruševičiūtė. Gabijos tuntininkė s. J. Pečiūrienė, reikšdama padėką už talkininkavimą jubiliejiniams metams, įteikė po skaučių rūtelę rėmėjams - S. Kaunelienei, S. Vaičiūnienei ir V. Vizgirdai.

Jūrų skautų Šarūno laivui perduota iš Vokietijos atsigabenta buv. Selligenstadto jūrų sk. laivo Šarūnas vėliava. Tradicinę šarūniečių vėliavą perdavė ją išsaugoję pirmojo laivo nariai v. vl. Alg. Atkočaitis ir v. vl. St. Petrauskas. Detroito Jūrėtės ir Šarūno laivų rėmėjams buvo įteikti jūrų sk. rėmėjų ženkleliai.

Paskelbtas Brolijos VS įsakymas, kuriu detroitieškiai skautai apdovanoti garbės ženklais. Tėvynės Sūnaus žymeniu apdovanoti - v. vl. Alg. Pesys ir vair. Alg. Juška, Vėliavos žymeniu - vair. Rimg. Petrulionis. Pažangumo žymeniu - jūrų skautai Rob. Janukaitis ir Jon. Kavaliauskas. Iškilmėms skirtą žodį tarė ir sveikino Šarūno laivo vadas jūrų ps. Jurg. Baublys.

Baltijos tuntininko įsakymu vl. St. Petrauskas pakeltas vyr. vaitininko laipsniu, sl. J. Šostakas - v. sl. ir skautas Vyt. Baukys - paskiltininkio.

Iškilmų proga sueigą žodžiu sveikino vietos lietuvių bendruomenės, tėvų k-to ir savanorių kūrėjų atstovai, Raštu

LSS ŪKIO SKYRIAUS PRANEŠIMAS GARBĖS ŽENKLŲ REIKALU

LSS Ūkio Skyrius praneša visų apdovanotųjų Garbės Ženklaus žiniai, kad visi GŽ, išskyrus Gyvybės Gelbėjimo ordiną, jau pagaminti ir juos galima Ūkio skyriuje gauti, prisiunčiant sekančias žinias:

1. Kas GŽ užsako ir kam užsako?
2. Kokį GŽ užsako? (Jei apdovanotasis yra rėmėjas, būtinai tai pažymėti).
3. Kada tuo GŽ apdovanotas ir koks šaltinis skelbia apdovanojimą? (Pirmijos biuletenis, Vyr. Skautininkų biul., Skautų Aidas, Mūsų Vytis, kurių datų).
4. Kiek siunčiama pinigų.
5. Kam GŽ išsiųsti ir koku adresu?

Atsakant į aukščiau išvardintos anketos klausimus, prašoma juos pilnai visus atsakyti. Ūkio Skyrius yra įpareigotas, kad ženklai būtų tvarkingai įteikiami apdovanojusiems, todėl, pilnai užpildydami anketą, sutaupysite laiko ir sau, ir Ūkio Skyriui.

Pinigai siunčiami iš anksto su užsakymu. Neatsiuntus pinigų, į tokius užsakymus Ūkio Skyrius nekreips visai dėmesio, nes gamindamas šią, paskutiniąją seriją GŽ, Ūkio Skyrius yra padaręs nepaprastai didelių išlaidų, ir skolon siųsti yra nepajėgus.

Garbės Ženklaus nustatytos sekančios kainos:

Geležinio Vilko ordinas su juosta - 12 dol.
 Padėkos: Rėmėjų - 10 dol., Skautininkų - 8 dol.
 Lelijos - 6 dol.
 Už Nuopelnus: Rėmėjų - 7 dol., Skautininkų ir Skautų - 5 dol.
 Tėvynės Sūnaus/Dukros - 4 dol.
 Vėliavos - 3 dol.
 Pažangumo: (Skautų ir Skaučių) - 2,75 dol.

Visiems aukščiau išvardintiems GŽ į paminėtą kainą įeina ir GŽ juostelė su pakabinimu, persiuntimo ir apdraudos išlaidos. Taip pat Ūkio Skyriuje galima gauti visų GŽ rozetės sekančiomis kainomis:

GVO - 1 dol., visų kitų - 60¢. Užsakant daugiau, negu 5 - 55¢. Lietuviškos tautinės juostelės gaunamos po 35¢, užsakant daugiau, negu 10, - po 31¢.

Garbės Ženklaus gali užsakyti apdovanojimo tiesioginis vadovas arba pats apdovanojotasis. Kadangi apdovanotųjų sąrašas yra daug didesnis, negu pagamintų GŽ, prašoma su užsakymais nesivėluoti ir tuoj pat užsisakyti. Ženklaus apdovanojotuosius iš Ūkio Skyriaus pasieks per vieną savaitę. Mokama US valiuta. Pageidaujama pašto čekiais, bet tai nėra būtina. Galima siųsti ir grynais.

GŽ, rozetės ir tautinės juostelės užsakomos sekančiu adresu: P. Pakalniškis, 1331 16th St., Santa Monica, Calif., USA.

Apdovanotųjų sąrašuose yra visa eilė asmenų, apdovanotų tremties metu. Jei kas iš jų būtų GŽ negavęs, prašoma ta pačia tvarka užsisakyti. Jų sąrašą Ūkio Skyrius turi ir į #3 atsakyti nereikia.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

LITUANUS, Vol. 4, No. 4. Rašo dr. D. Krievickas, Vyt. Doniela, E. R. Padvaiskas, G. Brown, dr. V. Maciūnas, V. Trumpa ir kt. Reprodukcijos dail. P. Kiaulėno.

sveikino vietos šaulių skyrius. Brolijos JAV Vidurio rajono Vadeiva s. Ant. Banionis, pabrėždamas skautybės svarbą lietuviškuose dirvonuose, palinkėjo sk. vadovams ir tėvams glaudžiau bendradarbiauti. Sueigoje dalyvavo Skaučių Seserijos Vadijos Tautinio Auklėjimo sk. vedėja v. s. K. Kodatienė.

Sueigos meninei daliai vadovavo ps. Ald. Rastenytė. Programa buvo nuotaikinga ir graži. Uždaromąjį žodį tarė Gabijos tuntininkė s. Jūratė Pečiūrienė. Sueiga baigta II-sios Tautinės Stovyklos daina.

